

Finnish
The Sign Of This Time
63-1113

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Tämän ajan merkki

New York, NY, USA

13.11.1963

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

²⁹¹ Mitä sinä ajattelet siellä, jolla on tuo nivelreuma, joka istut penkkirivin päässä, uskotko sinä? Nouse seisomaan, Jeesus Kristus tekee sinut terveeksi.

²⁹² Minä haastan teidät uskomaan Jumalaan, Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja ikuisesti! Uskotteko te sitä? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Hyvä on. Jos te uskotte koko sydämellänne, laskekaa kätenne toistenne päälle. Hän ei voi peittää. Hän on Jumala, suloinen Jeesus Kristus, Hänen ylösnousemus voimansa, Hänen tuntomerkkinsä. Kukaan teistä laskekoon kätensä toistenne päälle.

²⁹³ Taivaallinen Isä, vihollinen on pakenemassa. Vihollinen on voitettu. Jeesus Kristus elää ja hallitsee. Oi Jumala, ole laupias ja suo parantuminen näille ihmisille.

²⁹⁴ Saatana, sinä olet hävinnyt taisteluni. Jeesus Kristus on voittanut voiton tässä auditoriossa tänä iltana. Sinä olet paljastettu. Sinä olet vain bluffi, ja me katsomme sinun kätesi, Golgatan rakkaudessa. Tule ulos näistä ihmisistä, Jeesuksen Kristuksen Nimessä, ja jätä heidät ja päästä heidät vapaaksi!

Tämän ajan merkki

1. *Kaikk' mahdollista on, usko se vaan;
Usko se vaan, usko se vaan,
Kaikk' mahdollista on, usko se vaan.*

² Kumartakaamme nyt päämme hetken rukoukseen. Armollinen taivaallinen Isämme, me olemme todella onnelliset tänä iltana, etuoikeudesta tulla tänne New Yorkiin, palvelemaan Sinun kansaasi, Sinun Nimessäsi. Me olemme niin onnelliset tavatessamme heitä, tietäen, että on suuri huominen, jossa tulemme tapaamaan toisemme, jossa me emme enää koskaan rukoile sairaiden puolesta, sillä sairaat tulevat olemaan terveitä ikuisesti. Siellä ei enää tule olemaan pitkiä rukousöitä kadonneitten puolesta, koska he kaikki tulevat olemaan pelastettuja silloin.

³ Ja me odotamme tuota päivää, kun Jeesus on ilmestytvä. Me näemme tuon hetken lähestyvän, merkkien ja ihmeiden osoittaessa tuohon aikaan, ja se saa meidät pysähtymään hetkeksi, Herra, ajattelemaan itseämme; ja me pyydämme nyt: "Tutki minut ja koettele minut, Herra." Ja, jos meissä on jotakin pahaa, ota se pois, Isä. Me haluamme palvella Sinua puhtaalla sydämellä ja puhtain käsin, sillä me emme tiedä minä hetkenä Sinä voit kutsua meidät Korkeuteen ja me tulemme kohtaamaan Sinua.

⁴ Mutta, jos täällä on joitakin tänä iltana, Herra, jotka eivät tunne Sinua Pelastajanaan, eivät tunne armahdusta synneistään, ja eivät ole syntyneet Jumalan Hengestä, niin voikoon tämä olla se ilta, jona he tulevat tekemään tuon ratkaisun, ja, että Jumala täyttää heidät hyvyydellään. Paranna jokainen sairas täällä, Isä, jokainen kiusattu. Älköön tässä rakennuksessa olko yhtään sairasta henkilöä, tai syntistä, kun kokous on ohitse. Voikaamme me nähdä tämän tapahtuvan Jumalan kunniaksi ja kirkkaudeksi. Me pyydämme sitä Hänen rakkaan Lapsensa, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

⁵ Voitte istuutua. On valtava etuoikeus jälleen olla täällä tänä iltana, palvelemassa jälleen meidän suloisen Pelastajamme Nimessä, Hänen, joka on Kaikkiriittävä.

⁶ Me puhuimme eilen illalla Herran Enkelistä, Sodomän merkistä, siitä kuinka tuo Enkeli jäi jälkeen, puhuakseen Abrahamille; tämä Mies, joka oli Enkeli, mutta, joka oli Jumala ihmisen muodossa, koska Abraham kutsui Häntä: "Herra." Jokainen Raamatun lukija tietää, että H-e-r-r-a suurella kirjaimella tulee sieltä, missä "alussa Jumala loi taivaan ja maan", joka merkitsee Elohim, merkitsee "kaikki riittävä, Kaikkivaltias." Ja Jumala teki itsensä tunnetuksi siellä Abrahamille, miehen muodossa. He näyttivät olevan vain tomuisia matkamiehiä. Hän ei koskaan sanonut mistä Hän tuli. Mutta pankaa merkille, kun Hän puhui Abrahamille, Hän sanoi: "Minä tulen tekemään tämän. Minä lupasin sinulle tämän." Näettekö? Ja Hän kutsui häntä hänen "isä" nimellensä, Abraham, joka juuri oli muutettu Abramista muutamia päiviä aikaisemmin, mutta nyt hän oli Abraham. Ja Saara oli muutettu Saaraksi, joka on "prinsessa". Ja sitten Jumala hävisi Abrahamin edestä, ja meni alas Sodomaan, ja se oli heidän loppunsa merkki. Tuli lankesi taivaasta ja hävitti koko Sodomän ja Gomorran ja kaikki ympärillä olevat kaupungit.

⁷ Osoittaen kuvaannollisesti, mitä pakanamaailma tulee tekemään. Se tulee hävitetyksi, se tulee hävitetyksi tulella. Jumala lupasi sen, että Hän ei enää hävittäisi maailmaa vedellä, antamalla meille merkin. Jumala ei koskaan tee mitään ilman merkkiä. Ja Hän antoi meille sateenkaaren merkin, liittona, ettei Hän enää koskaan hävittäisi maailmaa veden kanssa. Mutta tällä kerralla se on tuli.

⁸ Ja niin kuin Jeesus viittasi aikoihin, Hän sanoi: "Niin kuin oli Nooan päivissä, kun arkkia valmisteltiin, jossa kahdeksan sielua pelastui vedellä, niin on oleva ihmisen Pojan tulemuksessa." Katsokaa tuota vähemmistöä siellä: "Niin kuin oli, jolloin kahdeksan sielua pelastettiin vedellä." Ja Hän jatkoi eteenpäin, antaen kuvan tuon päivän moraalista tilasta, "söivät, joivat, naivat ja nauttivat."

⁹ Luin sen jokin aika sitten ja lausuin mielipiteeni siitä ja saarnasin siitä. Ja sitten minä tajusin, että Jeesus luki samaa 1. Mooseksen kirjaa, kuin minä luen, ja jota te luette. Niinpä menin takaisin 1. Mooseksen kirjan 6. lukuun, nähdäkseni mitä he tekivät tuona päivänä, ja me näemme, että "Jumalan pojat ottivat itselleen ihmisten tyttäriä". Tarkistin heidän käännöksensä siitä ja siellä sanottiin "he ottivat itselleen naisia", ei vaimoja. Se oli aivan kuin Renossa, Nevadassa; vain avioliittoa ja avioeroa, niin kuin Hollywoodissa, ja niin edelleen. Ja sitten sanottiin: "Nämä olivat entisajan tunnettuja miehiä."

²⁸¹ Haluatko mennä syömään päivällistäsi ja nauttia siitä; että vatsavaivasi on ohi ja voit mennä ja olla terve? Mene, usko se. Jos sinä voit uskoa!

²⁸² Jumala voi parantaa selkävian, mitä muuta tahansa. Etkö uskokin sitä? Uskotko, että Hän tulee parantamaan sinun selkäsi? Mene, iloitte, sano: "Kiitos Sinulle, Herra."

²⁸³ Uskotko sinä minun olevan Hänen profeettansa, tai Hänen palvelijansa? Uskotko, että Jumala voi parantaa sydänvian? Silloin mene, usko se.

²⁸⁴ Sinulla on naisten vaiva yhtenä ja myös nivelreuma. Onko se oikein? Uskotko, että Hän on jumalallinen Parantaja? Vastanota Hänet parantajanas. Mene iloitte, sanoen: "Kiitos Sinulle, Herra."

²⁸⁵ Sinulla on naisten vaiva, joka on vaivannut sinua pitkän aikaa. Sinulla on myöskin sydänvika. Se on aivan tappamaisillaan sinut. Sinulla on hitaasti pumppaava sydän. Usko koko sydämelläsi, eikä se tule enää koskaan vaivaamaan sinua. Mene, ja usko se.

²⁸⁶ Veren tila. Uskotko, että Jumala voi ottaa tuon aneemisen tilan ja parantaa sen? Uskotko sen? Hyvä on, mene uskoen, tuo sokeritauti ei enää tule sinua vaivaamaan. Usko koko sydämelläsi!

²⁸⁷ Uskotko, että Hän on parantanut sinut, istuessasi siellä? Uskotko koko sydämelläsi? Uskotko, että Jumala tekee sinut täysin terveeksi? Jumala siunatkoon sinua. Mene matkaasi ja iloitse. Aamen.

²⁸⁸ Tuo selkävika ei tule enää koskaan vaivaamaan sinua uudestaan, se saa sinusta tuntumaan oikein hyvältä, eikö niin? Hyvä on, mene iloitte, sano: "Kiitos Sinulle, Herra Jeesus", ja usko koko sydämelläsi.

²⁸⁹ Veri, sinun veressäsi, tippuu sisälle. Sokeritauti. Uskotko, että Jumala voi parantaa sokeritaudin? Menkäämme Golgatalle verensiirtoa varten. Hän tulee ottamaan sen pois sinulta.

²⁹⁰ Sinulla on rintavaiva. Eikö olekin? Aioin kutsua sinua muutama minuutti sitten. Vain muutama minuutti sitten sinä katsoit minuun, ja minä käännyin kutsumaan sinua ja sinä kohtasit katseeni ja katsoit alas; hyvin omituinen tunne tuli ylläsi, rintavaiva jätti sinut. Se on poissa. Se oli hermostollinen tila, joka tukki rintasi. Usko se.

kertoa minulle, kuka sinä olet? [“Kyllä.”] Rouva Willard, mene nyt kotiin ja usko.

²⁷⁴ Te, uskotteko te koko sydämellänne? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Kysykää nyt tuolta naiselta. Me emme ole koskaan elämässämme nähneet toisiamme. Mutta, se on Pyhä Henki, Hän on täällä. Olkaa nyt todella kunnioittavia. Sanokaa minulle, kun on kulunut tarpeeksi aikaa, missä...

²⁷⁵ No niin, mitä kuuluu, herra? Me olemme nyt vieraita toisillemme. Ja sinä käsität, että jonakin päivänä meidän täytyy kohdata Jumala. Ja ollen vieras minulle ja minä sinulle, jos Herra Jeesus tulee paljastamaan minulle vaivasi, niin tuletko uskomaan, että se on Hän? Ja sinä tiedät, että minä, miehenä, en voisi tietää sitä. Vaan siihen tarvittaisiin Hänet tekemään se. Onko se oikein?

²⁷⁶ Vihaan sanoa tätä. Tuo poika on varjostettu, näettekö, siellä on pimeys hänen yllään. Ja hyvin vakava asia on vialla. Sinulla on syöpä. Se on oikein. Ja röntgen on näyttänyt, että tuo syöpä on vatsassa ja myös se on vatsan seinämissä. Onko se oikein? Se on mistä näen kuvan, röntgenkuvasta. Se on vatsan seinämässä. Se merkitsee nyt, että sinun täytyy pian mennä; ellei Jumala auta sinua. Haluatko vastaanottaa sen, veljeni? Jeesus... Syöpä ei ole mitään Jeesukselle Kristukselle, ei enempää kuin päänsärky. Uskotko sitä? Nyt jotakin juuri tapahtui sinussa. Sinulla oli todella hyvä tunne, näethän. Nyt, jos jatkat uskomista sillä tavalla! Tuo varjo jätti sinut. Näetkö? Sinun uskosi pelasti sinut. Mene, uskoen nyt, ja Jumala tulee tekemään sinut terveeksi.

²⁷⁷ Jumala voi parantaa nivelreuman. Etkö uskokin sitä? [“Aamen.”] Hyvä on, ala vain kävellä, sanoen: “Kiitos Sinulle, Herra Jeesus.”

²⁷⁸ “Jos sinä voit uskoa! Kaikki asiat ovat mahdollisia niille, jotka uskovat.”

²⁷⁹ Se sai sinusta tuntumaan jotenkin omituiselta, kun sanoin “nivelreuma”. Se on mikä myös sinulla on, voit tuskin päästä ylös aamuisin, se jäykistää sinua. Se on ohitse nyt, jos tulet uskomaan sen. Mene takaisin, mene usko se. Herra siunatkoon sinua. Vain usko se.

²⁸⁰ Astmaattinen tila, näethän. Uskotko, että Jumala voi parantaa sen? [“Aamen.”] Vastaanota Hänet, mene ja Jeesus Kristus tekee sinut terveeksi ja usko koko sydäimestäsi.

¹⁰ Ja sitten te näette Life-lehdestä, kuinka tämä suuri skandaali paljastui Englannissa, koskien noita tunnettuja miehiä, ja noita prostituoituja, ja asioita, ja kuinka meidän maaherramme... Ja oi, missä sekasotkussa me olemmekaan, aivan tarkka kuva siitä, mitä Jeesus sanoi tulevan tapahtumaan, näettekö: “Söivät, joivat, naivat ja naittivat, eivätkä tienneet sitä ennen kuin sinä päivänä, jona Nooa meni sisälle arkkiin.”

¹¹ Ja sitten ovi oli suljettu. Ei ollut enää mahdollisuutta. Se oli hänen viimeinen saarnansa. Viimeinen saarna, mikä on saarnattu missä tahansa suuressa palvelustehtävässä, on ollut niille, joiden on mahdotonta pelastua. Nooa, hänen viimeinen sanomansa oli niille, joiden oli mahdotonta pelastua. Näettekö, hän meni sisälle ja ovi sulkeutui hänen takanaan, ja hän oli siellä seitsemän päivää ennen kuin sade alkoi. Näettekö, hänen sanomansa oli ensin saarnaaminen, sitten arkin rakentaminen, ja sitten sisälle suljettuna oleminen seitsemän päivää.

¹² Ihmiset sanoivat: “Tuo vanha fanaatikko. Näettekö, hän on vain siellä sisällä ja on itse sulkenut oven.” Mutta Jumala sulki sen. Sama asia oli Sodomassa.

¹³ Katsokaa meidän Herraamme Jeesusta. Kun Hän tuli maan päälle, Hän oli nuori Galilean profeetta. Hän meni synagogiin ja jokainen rakasti Häntä. Hän paransi sairaat. Se oli Hänen palvelustehtävänsä ensimmäinen osa, ensimmäinen vaihe. Toinen vaihe oli profetia, jossa Hän alkoi nuhdella oman aikansa fariseuksia ja saddukeuksia, sanoen heille, mitä he olivat ja kuinka he olivat sokeita eivätkä voineet nähdä Sitä, ja kuka Hän oli, ja niin edelleen, tiedättehän, ja mitä tulisi tapahtumaan heille. Tästä Hänet tuomittiin, ja näillä perusteilla Hänet ristiinnaulittiin, mutta he eivät voineet pysäyttää sanomaa. Te voitte pysäyttää sanansaattajan, mutta ette sanomaa. Ja Raamattu sanoo, että “Hän laskeutui helvettiin ja saarnasi sieluille, jotka olivat vankeudessa, jotka kerran olivat tottelemattomia”, ja siellä Hänen viimeinen sanomansa oli tuomituille.

¹⁴ On kauheata ajatella nyt, että jonakin näistä päivistä ihmiset jatkavat saarnaamista aivan niin kuin he tekivät Nooan päivissä, he tulevat jatkamaan aivan samoin, mutta tuomitulle maailmalle, jolle ovet on jo suljettu. Me emme tiedä minä hetkenä se voi tapahtua. Niinpä, jos et ole kristitty tänä iltana, ajattele sitä oikein kovasti. Ajattele sitä vakavasti.

¹⁵ Nyt on vain yksi asia mitä me tiedämme tehdä, ja se on seurata niitä ohjeita, jotka meidän Herramme jätti meille: "Saarnatkaa Evankeliumi jokaiselle luodulle." Hän tietää kuka on pelastunut ja kuka ei ole. Me emme sitä tiedä. Me vain heitämme verkon mereen ja vedämme ylös kaiken kaltaisia, mutta Jumala tietää kuka on pelastunut ja kuka ei ole. "Eikä kukaan voi tulla Hänen luoksensa, ellei Isä häntä vedä; ja kaikki, jotka Isä on antanut Hänelle, ovat tuleva." Me tiedämme sen, näettehän. Niinpä me emme voi sanoa tämä on kristitty ja tuo ei ole, koska Hän sanoi: "Taivaan valtakunta on kuin mies, joka otti verkon, meni merelle ja heitti verkon mereen. Ja, kun hän eli vetänyt verkon ylös, hänellä oli siellä kaiken kaltaista. Siellä on voinut olka vesihämähäkkejä, kovakuoriaisia, käärmaitä, ja kaloja, ja jätekaloja ja hyviä kaloja." Mutta katsokaahan, kaikki muut ryömivät lopulta takaisin veteen, paitsi hyvät kalat, jotka otetaan talteen Mestaria varten. Ja me emme nyt tiedä mitä kukin on. Me vain heitämme verkon.

¹⁶ Mutta muistakaa, vesihyönteinen oli vesihyönteinen joutuessaan verkkoon. Kokouksen vaikutus oli se, mikä sai sen verkkoon. Käärme oli yhä käärme, Evankeliumin verkko vain veti sen sisälle. Ja jätekala oli jätekala, kilpikonna oli kilpikonna ja jokiäyriäinen oli jokiäyriäinen, näettehän. Mutta todellinen kala oli kala alusta alkaen. Niinpä Hän tietää mitä mikin on, koska Hänellä on heidän nimensä Kirjassansa, pantuna sinne, kun Karitsa teurastettiin ennen maailman perustamista.

¹⁷ Me olemme täällä yrittäen tehdä oman osamme. Nyt veli Vick on ollut täällä kulmilla, heittäen verkkoa monia vuosia. Muut palvelijat ovat olleet toisilla kulmilla, heittäen verkkoa. Minä tulin yhdistämään verkkoni teidän veljien kanssa, voidaksemme heittää yhden suuren verkon vetääksemme sen jokaiselta järven kulmalta. Yhtenä näistä päivistä tullaan viimeinen kala nostamaan järvestä. Kalastaminen on silloin ohi. Etsikäämme Jumalaa koko sydämestämme, rukoilkaa ja olkaa vilpittömät, kun me näemme tämän hetken lähestyvän.

¹⁸ Nyt, tänä iltana me tulemme rukoilemaan sairaiden puolesta. Me ilmoitimme siitä. Uskon, että Billy... minulla ei ollut tilaisuutta kysyä... antoiko hän rukouskortteja? Kyllä... hienoa. Se on hyvä. Selvä on.

¹⁹ Eilen illalla me rakensimme tämäniltaista rukouskokousta varten. Ja sitten ajattelin ottaa illan tai kaksi vain saarnaamista varten. Ja me tulemme näkemään kuinka moni ei ole vastaanottanut Pyhää Henkeä. Ja se on pääasia, näettehän. Jos te olette parantunut, Jumala tulee

²⁶⁸ No niin, me olemme vieraita toisillemme. Minä en tunne sinua. En ole koskaan elämässäni nähnyt sinua. Me olemme vieraita. Niin, että ihmiset näkevät meidän olevan vieraita, me emme tunne toisiamme. Nyt, jos Herra Jeesus paljastaa minulle jonkun asian, josta tiedät etten minä tiedä mitään, silloin sen täytyy tulla yliluonnollisen Voiman kautta. Katsohan, jumalallinen parantaminen, jos haluat parantumista... Minä en tiedä, mitä sinä haluat. Joskus on kysymyksessä joku muu, kotivaikkeudet, raha-asiat ja muut. Mutta Hän voi pitää huolen kaikesta. Jos Hän tietää, mistä sinulla on tarve, voi Hän paljastaa sen minulle. Ja sitten, jos Hän tekee sen, silloin tiedät, että se on Hän. Näettekö, sinä tiedät, että sen täytyy olla Hän.

²⁶⁹ Saisiko se kaikki teidät uskomaan? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Hyvä on, uskokaa.

²⁷⁰ No niin, hän näyttää olevan mukava henkilö. Puhukaamme nyt vain hetken.

²⁷¹ Nyt se lähti, Se meni kuulijakuntaan. Joku... Vain olkaa kunnioittavia, näettehän. Se on tuo suuri uskon veto. Se yksinkertaisesti ottaa sen...Te tunnette sen, voiman! Minä saarnasin noin puolitoista tuntia ja yksi näky tekee minut heikommaksi kuin, jos olisin saarnannut kymmenen tuntia. Se vie voimat.

²⁷² Katsokaahan, te teette sen. En minä. Minä en tee sitä. Nämä näyt eivät ole minusta. Se olette te, joka teette sen. Se on teidän uskonne Jumalaan, joka tekee sen. Se en ole minä. En ole. Minä vain olen täällä läsnä. Kuten tämä mikrofooni tässä, se on mykkä, ellei ole elävää ääntä puhumassa siihen; se ei itse osaa puhua. Niin en myöskään minä voi puhua. Se on Hän, Elävä Kristus, Hän, joka elää, Hän puhuu ja Hän tietää, kuka te olette ja mitä olette tehneet.

²⁷³ Tulkaamme takaisin puhuaksemme jälleen tälle naiselle. Jos Herra Jeesus tulee paljastamaan minulle jotakin elämässäsi... ehkä mitä sinä haluat Häneltä. Koska ollen uskovainen, sinä pyydät Häneltä jotakin. Ja, jos Hän tulee paljastamaan sen minulle, niin uskotko, että tulet saamaan sen? [Sisar sanoo: "Kyllä."] Haluatko uskoa sen? No niin, vaivasi on vatsassa. ["Kyllä."] Tutkimus on osoittanut, että sinulla vatsanlaskeuma. ["Kyllä."] Se on oikein. Onko se oikein? ["Kyllä."] Ja tässä on toinen asia, tutkimuksessa he löysivät kasvaimen vatsastasi. ["Kyllä."] Onko se oikein? ["Kyllä."] Uskotko sinä? ["Kyllä."] Uskotko, että Jumala voi

Hetkinen, Pyhä Henki... Joku muu tuli... Katsokaahan, Se on Valo, ja Se on...

²⁶² Kyllä, se on tämä värillinen nainen, joka istuu juuri, tässä. Kyllä, sinä istuit siellä rukoillen parantumista. Sinä olet vieras minulle. Minä en tunne sinua. Mutta uskotko sinä, että Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja ikuisesti? Uskotko, että tuo korkea verenpaine tulee jättämään sinut ja tulet olemaan terve? Se on minkä puolesta sinä rukoilit. Näettekö? Aamen. Mitä hän kosketti? Hän ei voi koskea minuun, hän on liian kaukana minusta. Hän kosketti Ylipappia, joka voi olla kosketettu meidän heikkoutemme tunnolla.

²⁶³ Vain uskokaa. Te näette nyt, ettei teidän tarvitse tulla tänne. Te voitte olla siellä. Vain uskokaa, se on kaikki mitä pyydän teitä tekemään. Vain uskokaa.

²⁶⁴ Täällä istuu eräs nainen, katsellen tähän suuntaan, rukoillen. Hän ei rukoile itsensä puolesta. Hän rukoilee erään rakkaansa puolesta. Koska tämä... Joku juuri lähti täältä, joka rukoili rakkaansa puolesta, eräs nainen äitinsä puolesta. Mutta tämä nainen rukoilee isänsä puolesta. Ja hänen isänsä, näen aaltoilevan meren, tuo mies ei ole... Hän on meren takaa, tai jotakin, Norja, norjalainen. Se on tarkalleen oikein. Usko Herraan Jeesukseen, nuori nainen, ja isäsi tulee terveeksi.

Mitä hän nyt kosketti? Kysykää häneltä tunteeko hän minua.

²⁶⁵ Onko se mitä sinä rukoilit? Heiluta käsiäsi, jos se on oikein. Se on oikein. Me olemme vieraita. Onko se oikein? Se on oikein. Hyvä on. Olet saanut pyyntösi, jos vain uskot sen.

²⁶⁶ Mitä hän kosketti, kahdenkymmenen metrin päässä minusta? Hän kosketti Ylipappia, näettekö, ei minua. Minä en tunne häntä. Mutta hän kosketti Ylipappia, suloista Herraa Jeesusta, joka on kanssamme tänä iltana.

Sinä olet vieras. Onko tänä potilas, tämä henkilö tässä?

²⁶⁷ Näettekö, minun vain täytyy seurata. Sillä tavalla Se johtaa minua, näettehän. Kuten tuo nainen, näettekö, se oli Hänen valintansa. Hän kosketti Jumalaa Hänen kauttaan. No niin, nuo ihmiset siellä yleisössä, mitä he tekevät on juuri niin, he koskettavat Jumalaa. Katsokaahan, se vain... Minun täytyy kääntyä sen mukaan, miten Se on toimimassa.

parantamaan teidät, varmasti. Hän on jo tehnyt sen. Teidän vain täytyy uskoa se. Mutta, jos niin on, te tulette sairaaksi uudestaan, jos elätte tarpeeksi pitkään, ehkäpä. Mutta, kun olette pelastunut, se on eri asia, näettehän?

²⁰ Ja me tulemme nyt sanomaan tämän yhden asian, koska joskus sisälle tulee vieraita, jotka eivät koskaan ole nähneet parantamiskokousta. Ja monta kertaa he yrittävät kiinnittää teihin tuon nimityksen, "jumalallinen parantaja". Mutta ei ole... On ainoastaan yksi jumalallinen parantaja, se on Jumala. Ja itse asiassa on vain yksi Parantaja, se on Jumala.

²¹ Lääkärit eivät nyt väitä olevansa parantajia. He eivät ole parantajia, he eivät väitä olevansa. Mitä, jos minä menisin murtuneen käsivarren kanssa tänne lääkäriin ja sanoisin: "Tohtori, paranna minun käsivarteni, nopeasti, minun täytyy lopettaa työni." Hän sanoisi: "Sinä tarvitset henkistä parantamista." No niin, se olisi totta. Näettekö? Lääkäri voi kyllä panna käsivarteni kipsiin, mutta Jumala tekee parantamisen. Jos leikkaan haavan käteeni, ja sanon: "Tohtori, leikkasin haavan käteeni, paranna se nopeasti." Hän ei voi tehdä sitä. Ainoa asia, mitä hän voi tehdä, on puhdistaa se; ja jos se on levinnyt, hän voi ommella sen kiinni; mutta Jumalan täytyy parantaa se.

²² Katsokaahan, luonnon täytyy tuottaa soluja, elämää. Elämän täytyy yhdistää haava. Ruumiin itsensä täytyy tuottaa kalsiumia ja niin edelleen ja, sillä on elämä itsessään. Kalsium ei tule parantamaan, vaan elämä. Näettekö, ei ole mitään lääkettä mikä parantaisi. Lääke vain pitää haavan puhtaana, sillä aikaa, kun Jumala parantaa sen. Näettekö? Ei ole mitään lääkettä, joka parantaisi.

²³ Jos sattuisin leikkaamaan haavan käteeni, ja kaatuisin kuolleenä tänne. Ja, jos te veisitte minut lääkäriin ja sanoisitte: "Parantaisitko tämän miehen?"

Hän sanoisi: "Mutta hänhän on kuollut."

²⁴ Hyvä on, sitten te voisitte sanoa: "Ommelkaamme se yhteen. Ja sinullahan on jotakin lääkettä, joka tulee parantamaan tuon käden, eikö olekin?"

"Ei, sitä meillä ei ole."

²⁵ Sitten, jos he ompelisivat haavani yhteen ja antaisivat minulle jotakin balsamointinestettä, joka saisi minut näyttämään luonnolliselta

satoja vuosia, ja antaisivat minulle penisilliiniäkin joka päivä ja panisivat kaikenlaista voidetta tuon haavan päälle, se ei varmastikaan parantaisi. Miksi? Koska elämä on lähtenyt ulos siitä.

²⁶ No niin, kumpi sitten on parantaja, lääke tai elämä? Kertokaa te nyt minulle mitä elämä on, ja minä tulen kertomaan teille kuka Jumala on. Näettekö? Jumala on elämä. Ymmärrätekö? Te olette...

²⁷ Me sanoimme eilen illalla: “Meillä on niin paljon mekaniikkaa, mutta ei dynamiikkaa.” Minun ruumiini on nyt tuo mekaniikka, mutta minun ruumiini ei toimi ilman dynamiikkaa, henkeä. Näettekö? Ja henki käyttää ruumistani, halliten sitä.

²⁸ Kuten auto ilman bensiiniä, ilman käyttövoimaa. Ei ole väliä kuinka hyvin kaikki mekaniikka on, sylinterit, kärjet, tulpat ja mitä vielä, sillä täytyy myös olla virtaa. Teidän täytyy ottaa ne yhdessä.

²⁹ Sillä tavalla Jumala on. Täytyy olla uskovainen Jumalan kanssa, aikaansaamaan kosketus, silloin jotakin tulee tapahtumaan.

³⁰ Niinpä jumalallinen parantuminen on aivan niin kuin pelastuminenkin. Kukaan, joka saarnaa teidän sielunne pelastuksen Evankeliumia, ei haluaisi olla kutsuttu jumalalliseksi pelastajaksi. Hän ei olisi sen enempää jumalallinen pelastaja, kuin kukaan, joka saarnaa jumalallista parantamista, olisi jumalallinen parantaja. Koska kukaan ei voisi sanoa voivansa pelastaa jonkun henkilön, sillä Jeesus on jo tehnyt sen. Näettekö? Hyvä on. Mutta saarnaamisellaan hän osoittaa heidät Kristukselle, joka on Pelastaja.

³¹ Jumalallinen parantaminen ainoastaan osoittaa heidät Golgatan täytettyyn työhön: “Sillä Hän oli haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, ja Hänen haavojensa kanssa me olemme parannetut.” Näettekö? Jumalallinen parantaminen ei ole jotakin, mitä jollakin miehellä on, jota hän voisi teille antaa. Se on teidän uskonne täytettyyn työhön.

³² Jos Jeesus seisoi täällä tänä iltana, yllään tämä puku, jonka Hän antoi minulle, ei Hän voisi parantaa teitä. Hän voisi vain... Hän saattaisi... Te voisitte tietää, että se oli Jeesus; mutta Hän ei voisi parantaa teitä, koska Hän on jo tehnyt sen. Näettekö, teidän täytyisi uskoa se. Hän sanoisi: “Lapseni, etkö tiedä, että Minun haavoillani sinut parannettiin?” Näettekö, Hän on jo tehnyt sen. Se on jo päätetty työ. Se on menneessä aikamuodossa. Me vain uskomme sen nyt. Ja minulle, Sana olisi riittävä. Jos te sanoisitte jollekin jotakin, eivätkä he haluaisi

²⁵⁷ Kyllä, tässä Se on. Hänellä on, kyllä, vikaa kurkussa. Hän on ollut huolissaan, ja hänellä on kasvain kurkussansa. Se on tarkalleen oikein. Eikä vain sitä, mutta sinulla on kilpirauhasvaiva, joka huolestuttaa sinua. Onko se oikein? Näettekö? Hyvä on. Uskotko nyt, että se on Jeesus Kristus, joka seisoo täällä, joka tuntee sinut ja kaiken siitä? Otatko Hänet vastaan parantajanasi? [Sisar sanoo: “Kyllä otan.”] Mene ja ole terve, Herran Nimessä.

Te jonossa, vain katsokaa. Hän tietää kaikki asiat.

²⁵⁸ Mitä kuuluu, nuori nainen? Sinä olet nyt hieman järkyttynyt, näethän, koska niin pian kuin tuo nainen astui tänne ylös, tuo Valo tuli hänen ylleen. Näettekö? Ja hän on tietoinen. Katsokaa nyt. Minä en tunne tuota naista. Minä en tiedä hänestä mitään.

Mutta hän seisoo siellä, vain nuori nainen. Ja, jos Pyhä Henki nyt voi paljastaa minulle, mitä sinä haluat Jumalalta! Sinä olet kristitty. Näettekö? Ja, jos et olisi, Hän kertoisi sen minulle. Mutta sinä olet kristitty, tarkoitan todellinen kristitty. Ja, jos Hän haluaa, tulee Hän paljastamaan minulle, mitä sinä haluat Häneltä, niin tuletko sinä uskomaan, että minä olen Hänen profeettansa, tai palvelijansa? Minun tulee sanoa tämä, näettehän, aika on tuleva pian, näettehän. Tahdotko sinä uskoa? [Sisar sanoo: “Aamen.”] Sinä tiedät, että olen vieras sinulle.

²⁵⁹ No niin, todellisuudessa et ole täällä itsesi puolesta. Minä näen naisen, vanhahkon naisen, se on sinun äitisi. [Sisar sanoo: “Kyllä!”] Ahah. Ja hän ei ole täällä. Sinä olet ollut hyvin järkyttynyt hänen tilastaan. Häntä myös vaivaa syöpä. Ja sinä olet epävarma hänen tilastaan. Uskotko sinä nuori nainen, että se on Pyhä Henki, joka tekee sen? [“Aamen.”] Ota nyt tuo nenäliina käsilaukustasi ja mene kotiin. Kun näet äitisi, tai lähetät sen Hänelle, lähetä nenäliina muistoksi tästä rukouksesta tänä iltana. Ja älä epäile sydämessäsi. Vaan usko, että Jeesus... [Sisar puhuu veli Branhamille.] Kyllä, ja pimeys on jättävä hänet ja hän tulee olemaan... Sinä tulet olemaan kunnossa. Mene nyt, ja Herra siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua, sisareni.

²⁶⁰ Tahdotteko uskoa koko sydämellänne? Älkää nyt epäilkö. Vain pitää uskoa.

²⁶¹ Nyt hetkinen vain, suokaa anteeksi hetkinen. Jotakin tapahtui. Joku muu ilmestyi tänne. Kuka oli tuo nainen, jonka puolesta juuri rukoiltiin täällä, missä hän nyt on? Oh, kyllä, se oli oikein. Hetkinen vain. Ei.

ole koskaan jättänyt minua pulaan. Eikä Hän tule tekemään sitä tälläkään kerralla. Tiedän, ettei hän tule. Tiedän, ettei Hän tule. Näettekö, minä vain tiedän, ettei Hän tee sitä.

²⁵⁰ Pidän mielessäni, että olemme ohittaneet lopettamisajan. Te ette voi olla hämmennyksessä, kun Pyhä Henki työskentelee kauttanne; teidän täytyy olla rauhoittunut. Nyt, jos täällä tänä iltana on mitään ylimääräistä veloitusta, minä tulen maksamaan siitä, näettehän. Siinä se on. Saatana, sinä et voi hämätä meitä sillä tavalla.

²⁵¹ Minä otan käskyvallan yli jokaisen hengen täällä, Jeesuksen Kristuksen Nimessä...

Puhun tälle pikku naiselle tässä. Jos nyt Pyhä Henki, sisareni, juuri...

²⁵² Jeesus puhui tälle naiselle hetken, tavoittaakseen hänen henkensä, nähdäkseen mikä oli vialla. Minä uskon, että se on mitä Hän teki. Isä oli lähettänyt Hänet sinne, Hänellä oli tarve kulkea Samarian kautta. Mutta tultuaan sinne, kaikki mitä Hän tiesi, oli, että Hän oli siellä. Ja sitten, kun tässä tuli tuo nainen, Hän tiesi, että täytyi olla sen sika.

²⁵³ Nyt Isä lähetti minut tänne. Täällä minä olen New Yorkissa; täällä olette te ja ensimmäinen henkilö on puhujanlavalla tänä iltana. Minä en tiedä, mutta Hän tulee paljastamaan sen minulle. Jos Hän tekee sen, saako se sinut uskomaan Häneen koko sydämelläsi? Tahdotko vastaanottaa sen? Sinä tulet tietämään, onko se totta tai ei. Tuntematta sinua ja ollen vieras sinulle; mutta sinun vaivasi... Sinulla on niitä useita. Pääasiallisin vaivasi, jonka puolesta haluat rukousta, on kurkussasi. Sinulla on kurkkuvika. Onko se oikein? Kohota kätesi. Uskotteko te sitä? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Hetkinen vain. No niin, se kyllä sopii.

²⁵⁴ Te sanotte "Sinä olet voinut arvata sen, veli Branham." Ei, en koskaan. Minä aina tavoitan sen kuulijakunnasta: "Hän arvasi sen."

²⁵⁵ Hetkinen nyt vain, puhukaamme hänelle. Sinä olet tietoinen, että jotakin on tapahtumassa.

²⁵⁶ Nyt te kuulijakunnassa. Kuinka moni on nähnyt tuon valokuvan Herran Enkelistä, tuon Valon? Se riippuu Washington, D.C:ssä. Näettekö, se on riippumassa aivan naisen vieressä nyt. Ettekö voi nähdä sitä? Näyttää kuin... Tietenkin, Voitelu on täällä nyt. Minä voin nähdä Sen. Se on suoraan hänen yllään.

uskoa sitä, niin se olisi, sillä selvä, antaa heidän mennä eteenpäin ja olla uskomatta sitä. Mutta niin ei ole Jumala, näettehän.

³³ Se on aivan niin kuin eräässä pienessä laulussa, jota kuulin erään saarnaajan ja hänen vaimonsa laulavan: "Ei niin kuin kuolevaiset anteeksiantavat toisilleen, Jeesus antaa anteeksi ja unohtaa." Näettekö? Me emme voi unohtaa sitä, mutta Hän voi. Hän on Jumala. Hän voi unohtaa sen; sitä ei koskaan ollut. Hän voi panna sen unohduksen mereen, eikä edes muistaa sitä. Hän on Jumala. Hän voi ottaa sen täydellisesti pois muististansa. Mutta me emme voi tehdä sitä, näettehän. Hän voi.

³⁴ Nyt, kun te uskotte Häntä, että Hän on tehnyt tämän teidän puolestanne: "Hän paransi teidät, kun Hänet oli haavoitettu teidän rikkomustenne tähden, ja Hänen haavoillansa teidät parannettiin", menneessä aikamuodossa. Nyt ainoa asia, mitä teidän täytyy tehdä, on uskoa se. Sana opettaa nyt sitä. Kukaan ei voi sanoa, ettei Sana opettaisi sitä. Ja Se opettaa sitä, ja me näemme niin paljon todisteita siitä, kun ihmisiä parantuu kaikkialla. Mutta on olemassa jumalallinen parantaminen.

³⁵ Jos nyt te tai minä, jos me annamme sanamme, ja yksinvaltiat Jumala, jos ihmiset eivät halua uskoa sitä, ei heidän tarvitse eikä ole pakko; loppujen lopuksi he ovat ne, jotka ovat sairaita. Mutta ei Jumala.

³⁶ Hän myös asetti Seurakuntaan apostolit, profeetat, opettajat, pastorit ja evankelistat, näettekö, kaikki ne Ruumiin täydellistytämiseksi. Ja tässä Ruumiissa, jokaiselle paikalliselle ruumiille, Hän antoi yhdeksän hengellistä lahjaa ja nuo lahjat ovat eri laatuksia; viisautta, tieto, kielilläpuhuminen, parantamisen lahjat, kielten tulkitsemisen ja niin edelleen; yhdeksän hengellistä lahjaa, kaikki ne osoittaakseen rakkauttaan Seurakuntaa kohtaan, näettekö, että Hän haluaa teidän pysyvän järjestyksessä, suuren Pyhän Hengen itsensä ollessa Seurakunnan Yksityisopettajana. On paha asia, että me olemme ottaneet jonkun piispan Pyhän Hengen tilalle yksityisopettajaksemme. Mutta Pyhä Henki on Yksityisopettaja, jonka Jumala antoi Seurakunnalle, kasvattamaan Seurakunnan kasvattamaan sen Jumalan nuhteessa. Niinpä Pyhä Henki vapaasti asettaa nämä lahjat Seurakuntaan, ja ne toimivat täydellisesti, jos te ette vain kiihotu ja yritä ottaa jotakin mitä te itse ajattelette.

³⁷ Se on missä ihmiset tekevät virheitä. Minä löydän sitä ihmisten keskuudesta, että joku tulee hieman vaikutetuksi ja jotenkin Pyhän Hengen kiihottamaksi. Joka on ihmeellistä, tuo kiihottuminen. Mutta sitten joku tulee luoksenne ja sanoo: “Sanooko Herra niin-ja-niin?” Näettekö, teidän ei tarvitse antaa heille vastausta. Älkää sanoko sitä, ellei Jumala sano sitä, ja silloin teillä on NÄIN SANOO HERRA. Silloin mikään ei voi estää sitä tapahtumasta. Se on pakko tapahtua.

³⁸ Minä annan haasteen kenelle tahansa tänä iltana, oletteko te koskaan kuulleet Pyhän Hengen puhuvan kokouksissa, NÄIN SANOO HERRA, niin, ettei se olisi tapahtunut tarkalleen sillä tavalla, miljoonissa tapauksissa. Näettekö, sen on ehdottomasti oltava oikein.

³⁹ Jos Pyhä Henki tulisi ja sanoisi minulle tänä iltana näyllä: “Minä haluan sinun menevän presidenttien hautausmaalle huomenna, ja Minä tulen nostamaan ylös George Washingtonin”, minä kutsuisin maailman tulemaan ja katsomaan kuinka se tehtäisiin. Sen täytyisi tapahtua, näettekö, sillä Pyhä Henki sanoi niin. Se tekee siitä totuuden.

⁴⁰ Kunnes Hän sanoo sen, siihen asti te vain odotatte, näettekö? Te tiedätte olevanne pelastettu ja te tiedätte olevanne täytetty Hänen hyvyydellään. Ja te tiedätte kuinka, jos Hän on teissä, Hän panee Elämänsä toimimaan teissä. Niinpä olkaa vain tyytyväisiä. Yksi asia on varma, Hän on varmasti tekevä sen, näettehän. Hän tietää, missä te olette.

⁴¹ Ja minä ajattelen, että tekemällä sen rakkaudella ja seurustelemalla toistemme kanssa, me unohdamme kaikki nämä kirkkokunnat ja esteet ja Jumalan suuri armeija marssii eteenpäin kohden voittoa.

⁴² Tulen lukemaan pienen osan Kirjoitusta tänä iltana, ja monet teistä ehkä tahtovat lukua mukanani. Jos haluatte, niin tietenkin voitte tehdä sen. Ja me haluamme nyt mennä Matteuksen 12. lukuun, jos haluatte lukea kanssani, kun luen. Matteuksen 12. luku, jae 38.

⁴³ Ja haluan ilmoittaa, että aihe, josta nyt puhun on: *Tämän ajan merkki*. Tämä on pieni tuttu teksti, ja puhun tämän vain koska olen rukoillut. Enkä halua mennä kovaan saarnaamiseen ja sitten tulla takaisin tuota rukousjonoa varten, koska jokainen tietää, että Pyhän Hengen lahjat, ne toimivat määrättyllä kanavalla. “On parantamisen lahjat, ja sama Henki; kielen lahja, ja sama Henki”, vain toinen kanava, ja te siirrätte itsenne toisesta toiseen. Niinpä lukekaamme nyt.

hänelle, mitä tulee olemaan. Jos sitten tuo mikä “on ollut” on oikein, silloin myös tuo “tulee olemaan” on oikein. Eikö niin? Se on nyt meidän suloisen Herramme hyvántahtoisuutta, yrittää saada Morsiamensa yhteen näissä viimeisissä päivissä, näettehän, minkä Hän lupasi tehdä. Kuinka moni uskoisi Häneen koko sydämellään, jos Hän tekisi senkaltaisen asian? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Jumala siunatkoon teitä uskollisuudestanne.

²⁴⁶ Jos haluatte lukea... Pyydän, että jos saatte minut kiinni jostakin, mikä ei ole Kirjoituksen mukaista, sanokaa siitä minulle. Näettekö? Kirjoittakaa minulle kirje tai kertokaa siitä jollekin pastoreista, ja sanokaa minulle missä olen väärässä. Minä en halua olla väärässä. Minä haluan olla oikeassa, ja sen täytyy olla tämä Sana.

²⁴⁷ Ottakaamme se nyt vähän sillä tavalla kuin se olisi Johanneksen 4. luku tapahtumassa tarkalleen uudestaan. Tässä on mies ja nainen, jotka kohtaavat toisensa ensimmäistä kertaa, kuten meidän Herramme ja tuo nainen Samariasta. He kohtasivat ensimmäistä kertaa, ja Jeesus puhui hänelle vähän aikaa, ennen kuin Hän löysi, missä hänen vaikeutensa oli. Hänen vaikeutensa oli moraalittomuus. Ja kun Hän kertoi hänelle, mikä hänellä oli vikana, hän nopeasti tunnisti, että Hänen täytyi olla profeetta. Hän sanoi: “Herra, minä tajuan, että Sinä olet profeetta.” Hän sanoi: “Me tiedämme Messiaan olevan tulossa. Kun Hän tulee, niin se on mitä Hän tulee tekemään.”

Jeesus sanoi: “Minä olen Hän.” Ymmärrätekö?

²⁴⁸ No niin, jos se oli tapa, miten Hän teki itsensä tunnetuksi eilen; silloin Hän, jos Hän on sama tänään, Hänen täytyy tehdä itsensä tunnetuksi samalla tavalla. Nyt, jos Pyhä Henki sanoisi sen hänelle, silloin hän tietäisi, että sen täytyisi tulla jollakin hengellisellä tavalla. Se ei voi tulla luonnollisella. Näettekö? Jollakin hengellisellä tavalla! Ja hän voisi nyt sanoa kuten nuo fariseukset: “Se on Belsebul”, sitten se olisi hänen asiansa. Hän voisi sanoa: “Se on Kristus”, ja se olisi jälleen hänen ja Kristuksen välinen asia, näettehän, miten se onkin.

²⁴⁹ Olkaa nyt todella kunnioittavia. Minä odottelen hetken, tuota Voitelua. Se on minkä tähden minä viivyttelen, näettehän. Koska, voi olla, ettei Se edes tule. Jos ei Se tule, silloin me tulemme kumartamaan päämme ja lähettämään kuulijakunnan pois, ja tulemme takaisin huomenillalla ja pyydämme Häntä, jos Hän tulisi... Hän ei ole vielä koskaan pettänyt minua. Satojen tuhansien edessä yhdellä kertaa, Hän ei

²³⁹ Jonakin päivänä, jos minä kuolen, kun he ovat panemassa. minua hautaan he tulevat soittamaan sitä, tiedättehan. Kun te kuulette, että minä olen mennyt pois, älkää uskoko, että olen kuollut. Minä en ole. Mutta pysähtykää jonnekin, jos kuulette sen radiosta tai luette siitä lehdistä, ja vain laulakaa tuo laulu (tahdotteko tehdä sen?) ja vain muistakaa, että sitä se on, vain “usko ainoastaan”.

²⁴⁰ Nyt, kuulijakunnassa, tuossa jonossa ei ole yhtään henkilöä, jonka tuntisin. Jos jokainen jonossa on vieraita minulle, ja te tiedätte, että en tiedä teistä mitään, enkä tiedä mitään siitä, mikä teillä on vikana, niin kohottaisitteko kätenne merkiksi siitä. Nyt te ehkä olette sairas; ehkä niin ei ole. Minä en tiedä. Se voi olla rahavaikeuksia, vaikeuksia kotielämässä. Minä en tiedä.

²⁴¹ Mutta, jos tämä pieni nainen tässä tulisi nyt hieman lähemmäksi. Kiitos, se on hyvä. Tässä on nyt eräs nainen, nuorempi kuin minä. Me olemme luultavasti syntyneet vuosien ja mailien päässä toisistamme. On ensimmäinen kerta, kun tapaamme. Hän on nyt täällä jostakin syystä. Minä en tiedä mistä. Se voi olla sairaus. Minä en tiedä, mikä hänen vaivansa on. Mikä tahansa se onkin, Jumala tietää sen. Ja, jos Hän paljastaa sen, silloin hän tietää onko se totuus tai ei.

²⁴² Nyt, jos tuo pieni nainen sanoisi: “Veli Branham, minä olen kauhean sairas. Minun vatsani kiusaa minua. Minulla on kouristuksia”, tai jotakin muuta sellaista. Hän näyttää terveeltä henkilöltä, mutta te ette voi arvostella sen mukaan.

²⁴³ Ja sitten, jos minä sanoisin: “Raamattu sanoo: ‘Laskekaa kädet sairaan päälle.’” Se olisi miten veli Roberts rukoilisi hänen puolestaan, veli Allen, tai monet noista miehistä. Se on heidän palvelustehtävänsä. He voivat laskea kädet heidän päälleen ja sanoa: “Saatana, päästä heidät vapaaksi, Jeesuksen Nimessä. Minä nuhtelen sinua, Saatana”, tai jotenkin sillä tavalla. Ja sitten he sanoisivat: “Mene nyt, sinä olet parantunut.” Hänen tulisi uskoa se. Näettekö, se olisi oikein.

²⁴⁴ Mutta nyt, mitä, jos hänellä olisi joku kätetty synty siellä jossakin? Te voisitte kaataa gallonan öljyä hänen päälleen, voidella hänet niin monta kertaa kuin tahdotte, hypätä ylös ja alas, ja huutaa; ja tuo perkele tulisi pysymään juuri siellä. Tunnustamaton synty. Te ette koskaan saisi häntä likahtamaan. Ei koskaan.

²⁴⁵ Mutta nyt, jos Pyhä Henki tulisi alas ja kertoisi hänelle jotakin, mitä on ollut, ja hän tietää onko se oikein tai väärin, ja sitten sanoisi

Sitten muutamat kirjanoppineista ja fariseuksista vastasivat, sanoen: Opettaja, me haluamme nähdä merkin sinulta.

Mutta hän vastasi ja sanoi heille: Paha ja avionrikkoja sukupolvi tavoittelee merkin perään; eikä mitään merkkiä tulla antamaan sille, paitsi profeetta Joonaan merkki.

Sillä niin kuin Joonas oli kolme päivää ja kolme yötä valaan vatsassa; niin on Ihmisen Poika oleva kolme päivää ja kolme yötä maan sydämessä.

Niiniven miehet nousevat tuomiossa tämän sukupolven kanssa, ja tuomitsevat sen; koska he tekivät parannuksen Joonan saarnatessa; ja, katso, suurempi kuin Joonas on tässä.

Etelän kuningatar on nouseva ylös tuomiolle tämän sukupolven kanssa, ja tuomitsee sen: sillä hän tuli maan ääristä kuulemaan Salomon viisautta; ja, katso, suurempi kuin Salomo on tässä.

⁴⁴ Me näemme tässä Kirjoituksessa, jonka olemme juuri lukeneet, että meidän Herramme tässä oli aivan sen suuntauksen mukainen, mitä juutalaiset uskoivat. Juutalaiset uskoivat merkkeihin. Ja nämä teologit olivat tulleet Jeesuksen luo ja keskustelivat Hänen kanssaan siitä, että he halusivat nähdä Häneltä merkkiä. Näettekö nyt kuinka sokeita he olivat? Hän oli jo näyttänyt Merkkinsä, sen mitä Hän oli, että Hän oli Messias.

⁴⁵ Me puhuimme siitä eilen illalla. Kuinka moni oli täällä eilen illalla? Se on hienoa. Hyvä on.

⁴⁶ Me puhuimme siitä eilen illalla ja todistimme kuulijakunnalle, että se Messiaaninen merkki, jonka Hänen oletettiin tekevän, osoitti, että Hän oli se Profeetta, jonka Mooses oli sanonut nousevan esiin. “Ja kaikki, jotka eivät uskoisi tätä Profeettaa, hävitettäisiin kansan keskuudesta. Herra teidän Jumalanne on nostava esiin profeetan minun kaltaisen.” Ja, kun Hän tuli ja teki profeetan merkin, niin monet heistä halusivat sanoa, että Hän oli Belsebul, tai joku paha henki.

⁴⁷ Ja Hän sanoi heille: “Tämä tullaan nyt antamaan teille anteeksi. Mutta, kun Pyhä Henki on tullut ja Sen tehdessä samoja tekoja, te puhutte sitä vastaan, ei sitä tulla koskaan antamaan teille anteeksi, ei tässä maailmassa, eikä tulevassa maailmassa.”

⁴⁸ Nyt me emme halua lähestyä näitä asioita vain kevyesti, vaan meidän täytyy vilpittömästi tulla tähän ja nähdä se. Jeesus antoi tuon lausunnon, että kun Pyhä Henki tulisi ja tekisi samoja tekoja, joita Hän

teki, niin puhua sanakin sitä vastaan, sitä ei koskaan annettaisi anteeksi tässä maailmassa eikä tulevassa.

⁴⁹ Muistakaa nyt, Pyhää Henkeä ei annettu ennen kuin Helluntaina. Ja Jeesuksen Kristuksen Persoonana oli jo todistettu juutalaisille; samoin oli Jeesuksen Kristuksen Persoonalla annettu todistus samarialaisille. Jumala ei voisi tuomita vanhurskaita ihmisiä, täytyy olla epävanhurskaita ihmisiä, jotka Jumala voi tuomita. Silloin tämän Pyhän Hengen täytyy palata viimeisissä päivissä seurakuntaan ja näyttää nämä samat merkit niin kuin Hän teki silloin, koska Jumala ei koskaan muuta tapaansa.

⁵⁰ Jumala ei koskaan tee yhtä asiaa tällä tavalla, ja sitten toisena päivänä tee sitä jollakin muulla, erilaisella tavalla. Katsokaahan, Hänen ensimmäinen ratkaisunsa on täydellinen, koska Hän on Jumala. Näettekö? Hänen Sanaansa ei voida muuttaa. Hän ei ole oppinut mitään enempää näinä ihmishistorian kuutenatuhantena vuotena. Hän ei ole koskaan oppinut mitään enempää kuin mitä Hän teki siellä silloin, koska Hän on alusta alkaen ääretön. Näettekö? Eikä Hän koskaan muuta Sanaansa. Hänen täytyy...

⁵¹ Hän valitsi pelastaa miehen viattoman vuodatetulla verellä. Me olemme yrittäneet kouluttaa heitä, me olemme yrittäneet kirkkokunnallistaa heitä, me olemme yrittäneet kaikkea maailmassa ja seurapiiri elämää, ja kaikki siitä on epäonnistunut ja tulee jatkuvasti epäonnistumaan, kunnes me tulemme takaisin Veren alle. Se on ainoa paikka missä on yhteys.

⁵² Jumala ei koskaan muutu. Kun Jumala sanoo mitä tahansa, sen täytyy iäti pysyä. Jos joku tuli Jumalan tykö, ja Jumala paransi hänet hänen uskonsa perustalta, Hänen täytyy tehdä seuraavalle samalla tavalla, tai Hän toimi väärin parantaessaan tuon ensimmäisen. Jos Hän pelasti miehen Veren alla, ja sillä yksin, ja antaisi jonkun päästä sisälle vain koulutuksella, tai olemalla joku teologi tai jotakin ilman, että häneen olisi käytetty vuodatettua Verta, toimi Hän väärin, kun Hän vaati Verta ensimmäistä miestä varten. Näettekö, Hänen täytyy iäti pysyä samana. Hänen tarkoituksensa on aina ollut sama. Hänen toimintansa ovat aina olleet samat.

⁵³ Jumala ei minään aikana ole koskaan toiminut minkään organisaation kanssa. Löytäkää se historiasta. Hän toimii aina yksilön kanssa, ei milloinkaan jonkun ryhmän kanssa; vain yhden yksilön

²³¹ Nyt, jos Hän seisoisi täällä, Hän vain tekisi itsensä tunnetuksi, että Hän on keskuudessanne. Ajatelkaa vain sitä! Me tiedämme nyt kaikki, että olemme menossa johonkin aivan kohua. Me voimme tuntea sen.

²³² No niin, on oikea ja väärä. On liian monia eri teitä osoittaa, sanoa: "Tämä tie on se." Täytyy olla oikea tie jossakin.

²³³ Ja ajatella, että sama Jumala, joka tulee tuomitsemaan teidät Tuomiolla, tulee alas täällä keskellänne, ja seisoo kanssanne juuri täällä! "Missä kaksi tai kolme ovat koolla Minun Nimessäni, siellä Minä olen." Näettekö? "Tekoja, joita minä kerran tein", Hän tulee tekemään sen uudestaan. Hän lupasi tehdä sen. "Te olette Minun todistajiani; Jerusalemissa, Juudeassa, New Yorkissa, näettekö, kaikkialla maailmassa."

²³⁴ Ja istukaa vain todella vaiti ja rukoilkaa. Uskokaa koko sydämellänne. Älkää epäilkö. Uskokaa vain kaikella mitä teissä on, uskokaa (sielu, ruumis ja henki) ja Jumala tulee suomaan sen teille.

Kumartakaamme nyt päämme hetkeksi.

²³⁵ Suuri taivaiden ja maan Luoja, kaikki mitä olen sanonut seistessäni täällä tänä iltana, on oleva tyhjää, ellet Sinä tule ja todista, että se on oikein. Me olemme kuulleet niin paljon ja ihmiset ovat kuulleet niin paljon. Nyt yksi sana Sinulta, Isä, tulee tekemään sen kaiken oikeaksi. Ja me odotamme sitä.

²³⁶ Nyt me tiedämme, että Sinä puhut vain inhimillisten huulten kautta. Sinä teit miehen välikappaleeksesi. Yhtenä päivänä Sinä seisot katsellen elopeltoa ja sanoit: "Se on kypsää, rukoilkaa elonkorjuun Herraa, että Hän lähettäisi työntekijöitä elonkorjuuseensa", ja Sinä olit elonkorjuun Herra. Mutta Sinä olet niin liittänyt ohjelmassasi Sinut ja miehen yhteen, etet Sinä tee mitään sen ulkopuolelta.

²³⁷ Nyt minä rukoulen, Jumala. Ja, jos Sinä vain voitelisit minut, etkä voitelsi tätä kuulijakuntaa uskomaan, ei siitä olisi mitään hyötyä. Meidän täytyy olla yhdessä, yhtenä yksikkönä, veljinä ja sisarina. Minä rukoulen, Jumala, että Sinä voitelisit meidät yhdessä, että me voisimme nähdä jälleen, uudestaan tällä puolella Iankaikkisuuden, että ihana Herra Jeesus, suurempi kuin Salomon on täällä. Me pyydämme sitä Hänen Nimessään. Aamen.

²³⁸ Nyt haluan, että olette niin kunnioittavia kuin vain osaatte. [Pianisti alkaa soittaa: "Usko se vaan."]

²²² Hän sanoi: “Herra, minä uskon! Auta minun epäuskoani.” Näettekö? Hän huusi apua koska hän oli tarpeessa.

²²³ Nyt te siellä, rukoilkaa Jumalaa ja sanokaa: “Jumala, veli Branham ei tunne minua. Hän ei tunne minua. Mutta minä tiedän, että Sinä tunnet, joten anna minun koskettaa Sinun vaatettasi. Anna minun koskettaa vaatettasi, koska Sinä olet Ylipappi. Ja puhu sitten veli Branhamin kautta, kuten Sinä teit tuolle naiselle, joka kosketti vaatettasi ollessasi maan päällä. Koska, jos Sinä olet Ylipappi, joka voi olla kosketettu heikkouksiemme tunnolla, ‘sama eilen, tänään ja ikuisesti’, niin Hän tulee toimimaan samalla tavalla.”

²²⁴ Kuinka monen te ajattelette uskoneen tuona päivänä, kun tuo nainen kosketti Hänen vaateliaan, meni pois ja istui alas? Luuletteko sen vaikuttaneen ihmisiin siellä? Näettekö, luultavasti se vaikutti. Sen se tekisi. Me pakanat tänä päivänä, me olemme niin kiittolliset Jeesuksesta. Meidän pitäisi olla enemmän kiittollisia. Näettekö?

²²⁵ Ja tämä pieni nainen kosketti Häntä, meni pois ja istuutui. Jeesus sanoi: “Hetkinen vain. Kuka kosketti Minua? Kuka koski Minuun?”

²²⁶ Ja Pietari nuhteli Häntä sanoen: “Herra”, toisin sanoen, “ei ole järkevää Sinun sanoa sitä. Sinustahan ajatellaan hyvää ihmisten keskuudessa, profeettana. Kuinka Sinä voit sanoa: ‘Kuka kosketti Minua’, kun jokainen koskettaa Sinua?”

²²⁷ Hän sanoi: “Kyllä, mutta muuten, tämä oli erilainen kosketus. Katsohan, voimaa lähti Minusta.”

²²⁸ Ja Hän katsoi ympärilleen kunnes löysi tuon naisen ja kertoi, että hänellä oli verenvuoto. Ja hän tunsu omassa ruumiissansa, että se lakkasi, kun Hän sanoi: “Sinun uskosi on pelastanut sinut.” Näettekö?

²²⁹ Nyt Hän on sama Ylipappi. Ja nyt, jos te vain voitte koskettaa Häntä!

²³⁰ No niin, minun koskettamisestani ei olisi mitään hyötyä. Minä olen aivan kuin miehenne, veljenne tai isänne, näettekö. Koskettaa yhtä pastoreista, se olisi sama asia. Mutta koskettaa Häntä, Hän Se on. Minä en tunne teitä. Minä en tiedä teistä mitään. Minä en voisi parantaa teitä. Jos voisin, minä varmasti tekisin sen; mutta minä en voi. Minä en voi tehdä mitä Hän on jo tehnyt.

kanssa. Me näemme historiasta, että kun suuret miehet nousivat esiin, kun Herra lähetti heidät näyttämölle, niin heidän kuoltuaan heillä oli organisaatio heidän jälkeensä. Ja ei ole koskaan ollut aikaa, että ihmisten organisoituessa tuo organisaatio ei olisi kuollut, ja että se olisi koskaan tullut takaisin sille hengelliselle alueelle, jossa se oli ollut. Olen käynyt noin kaksikymmentä vuotta lävitse Raamatun historiaa, eikä siellä ole yhtään paikkaa, että ne koskaan olisivat nousseet ylös uudestaan.

⁵⁴ Jumala toimii tätä päivää varten. Mitä Hän tekee huomenna on Hänen asiansa. Ja Hän aina toimii kanssamme, jonkun yksilön kansaa, näettekö, koska miesryhmillä on liian monia ideoita.

⁵⁵ Katsokaahan, jopa apostolit, sen jälkeen, kun he yrittivät valita yhtä Juudaksen tilalle, he heittivät siitä arpaa ja se lankesi Mattiaalle. Se oli parasta, mitä he osasivat tehdä Valtakunnan avainten kanssa. Eikä ole kirjoitettu yhtään Kirjoitusta, missä hän olisi tehnyt jotakin. Mutta Jumala valitsi Sauluksen, pahasisuisen pienen miehen, mutta Hänen täytyi heittää hänet selälleen yhtenä päivänä ja antaa hänen katsoa ylös jonkun aikaa. Ja Hän sanoi: “Minä tulen näyttämään hänelle, mitä suuria asioita hänen täytyy kärsiä Minun tähteni.” Näettekö? Katsokaahan, seurakunta valitsi Mattiaan, mutta Jumala valitsi Paavalin. Näettekö eron. Jumala aina tekee oman valintansa. Jumala tekee tuon valinnan ennalta tietämisellensä.

⁵⁶ Me näemme, että Jumala aina toimi ihmisten kanssa merkein ja ihmein. Hän on luvannut viimeisten päivien merkit. Jumala ei voi muuttaa ohjelmaansa. Hän puhuu aina ihmisille profeettojensa kautta. On ollut monia aikoja, kautta ajanjaksojen; mutta Jumalalla aina oli profeetta jossakin, jolle Hän voi puhua, jokaiselle jolle Herran Sana tuli, ja se yksin, näettekö, tuon profeetan ylle. Näettekö?

⁵⁷ He menivät aina sinne, missä tämä profeetta oli. Näkijä merkitsee joko “ennalta kertoa” tai “kertoa esiin”, hän on näkijä, joka näkee asiat, jotka tulevat tapahtumaan. Ja hän ennustaa sen ihmisille. Ja Raamattu sanoo: “Jos se ei tapahdu, silloin alkää kuulko häntä.” Sen täytyy tapahtua joka kerta. Jumala ei voi epäonnistua, näettehän. “Ja, jos se ei tapahdu”, silloin Hän sanoi, “Hän ei ollut tuon henkilön kanssa.” Niinpä siltä pohjalta ihmiset tiesivät, että Herran Sana oli tämän Vanhan Testamentin näkijän kanssa, joka Jumalalla oli.

⁵⁸ Pyhä Henki ei muuta tuota suuntausta. Jeesus sanoi: “Kun Hän, Pyhä Henki on tullut teidän yllenne, Hän tulee näyttämään teille nämä asiat, jotka Minä olen opettanut teille, mitä Minä olen teille puhunut ja Hän tulee näyttämään teille tulevat asiat.” Näettekö, Hän ei koskaan muuta systeemiään; se on aina sama, ja sen vuoksi meillä voi olla luottamus Häneen.

⁵⁹ Mutta katsokaahan, meidän inhimillinen osamme saa meidät kietoutumaan eri asioihin. ja miesryhmät tulevat yhteen ja äänestävät sitä ja tätä. Se mikä kääntää meidät pois linjasta, näettekö, ja sanotaan: “Tämä oli toista päivää varten.” Ei. Hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti. Ja koko Sana on innoitettu, kaikki Siitä.

⁶⁰ Jeesus tuli nyt tarkalleen merkin kanssa, jonka tuli seurata Häntä, niin kuin Mooses ennusti, että Messias olisi voideltu Profeetta, jonka Herra nostaisi esiin, ja Hän oli selvästi osoittanut, että Hän oli tuo Profeetta. Ja nyt nämä fariseukset tulivat Hänen luokseen ja sanoivat: “Opettaja, me haluamme nähdä merkin Sinulta.”

⁶¹ Hän sanoi yhdessä paikassa, jossa he myös pyysivät Häneltä merkkiä, jos haluatte lukea sen, se on Matteus 16:1-3, Hän sanoi: “Te sokeat fariseukset, tekopyhät, te menette ulos katsomaan auringonlaskua ja sanotte: ‘Huomenna on kaunis ilma.’ Ja jos se punertaa ja on synkän näköinen, te sanotte: ‘Tulee ruma ilma.’” Hän sanoi: “Te tekopyhät, taivaan merkit te voitte erottaa; mutta ajan merkkiä te ette erota.” Heidän olisi pitänyt tietää se.

⁶² Nyt, jos tämän Pyhän Hengen tulemisen viimeisissä päivissä täytyy olla tarkalleen Kristuksen Elämä Seurakunnassa, näettekö, ja maailma, joka nauraa Sitä, tai sanoo yhden sanan sitä vastaan, on Jumalan Sanan arvovallalla oleva tuhoutunut. Niinpä te näette mitä maailma on tehnyt, joten on aivan tarkalleen järjestyksessä Jumalan antaa tuomion sataa alas taivaalta juuri nyt. Meidän kansakuntamme, meidän kaupunkimme, meidän maailmamme on kypsä tuomiolle.

⁶³ Ja olen varma, että on myöhäisempää kuin me ajattelemme. Hän sanoi, että Hänen täytyisi lyhentää se Valittujen tähden, tai mikään liha ei tulisi pelastumaan.

⁶⁴ Ajatelkaa vain, että päivä päivältä, vuosi vuodelta, se tulee pahemmaksi. Katsokaa pyhyiden ihmisiänne, helluntailaisia, kuinka turmeltuneisuus on tullut sisälle seurakuntien keskuuteen; riitaa ja kaikenlaista.

²¹⁶ Nyt muut teistä, joilla ei ole rukouskorttia. Onko täällä joku, joka on ensimmäistä kertaa. Antakaapa meidän nähdä kätenne. No niin, olemme iloisia täällä olostanne tänä iltana. Oletteko olleet kokouksissa aikaisemmin, kohottakaa kätenne, jos niin on? Hyvä on.

²¹⁷ Nyt jokainen tietää, että me emme väitä olevamme parantajia. Me emme voi. parantaa ihmisiä. Jeesus on jo tehnyt sen. Mutta me väitämme, että Hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti.

Ja, jos me vain voimme tuntea ja tunnistaa Hänet keskellämme, että Jeesus on täällä. Jos Hän seisoi täällä ja te voisitte nähdä Hänet omin silmin, niin antaisiko se teille uskoa? Varmasti. Mutta katsokaahan, Hän ei tee sitä. Kun Hän tulee, silloin aika on ohitse; Hän tulee silloin noutamaan meitä. Mutta Pyhän Hengen Persoonaa...

²¹⁸ Nyt joku voisi tulla tänne naulanarvet käsissään ja orjantappuroita otsallaan. Se olisi vain joku jäljittelijä. Se olisi petkuttaja. Kuka tahansa voisi tehdä sen. Mutta oli miten tahansa, jos se ei tuota Kristuksen Elämää, se ei vielä olisi Kristus. Näettekö? Ei, sen täytyy olla Kristuksen Elämä nyt.

²¹⁹ Ja Raamattu sanoo, että “Hän on ylipappi, joka voi olla kosketettu heikkoutemme tunnolla.” Nyt te ihmiset joilla ei ole rukouskortteja siellä, ottakaamme eräs asia, ja kun me rukoilemme, sanokaa vain: “Oi, suuri Ylipappi, Jeesus Kristus, minun Herrani ja Pelastajani!” Jos elämässänne on jotakin syntiä, tunnustakaa se, tehkää se selväksi.

²²⁰ Ja te rukousjonossa, tehkää samoin, koska voitte olla hyvin vakuuttuneita, että se tullaan tuomaan julki täällä. Näettekö? Jos teillä on jotakin väärää, jonka ette halua tulevan julki täällä korokkeella, astukaa pois jonosta. Kuinka moni teistä tietää sen? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Kyllä vaan, se tullaan kertomaan täällä. Niinpä pankaa se Veren alle, näettekö, sanokaa vain: “Anna anteeksi minulle minun syntini ja auta minua uskomaan Sinuun. Minä olen sairas, Herra, ja haluan olla terve Sinun kirkkaudeksesi.” Katsokaahan, Jumala ei paranna vain parantamisen vuoksi. Näettekö? Ei. Hän tekee sen Jumalan Kirkkaudeksi. Ja meidän täytyy tunnustaa syntimme ja epäuskomme.

²²¹ Ja katsokaa tuota isää, joka toi tuon kaatumatautisen lapsen, jota opetuslapset eivät voineet parantaa. Jeesus sanoi: “Minä voin, jos sinä uskot.”

ovat olleet kokouksissa aikaisemmin. Se on siksi, että tuo poika ei voisi myydä rukous korttia, niin kuin me saimme erään kaverin kerran kiinni sen tekemisestä. Me emme voisi tehdä sitä. Eikä hän myöskään tiedä mistä me alamme.

²¹¹ Joka sanoo: “No niin, sinä annoit minulle tämän kortin, tulenko minä nyt, pääsemään jonoon?” Hän ei tiedä. Ensinnäkin, ne ovat kaikki sekoitetut, ja hän vain antaa teille kortin. Ja sitten hän ei tiedä, enkä minä tiedä, ennen kuin me tulemme tänne. Tavallisesti minä lasken niin-ja-niin monta tässä rivissä ja jaan sen niin-ja-niin monella tässä rivissä ja saan vastauksen jollakin tavalla, tai sitten vain aloitan jostakin.

²¹² Mutta tänä iltana me jätämme sen pois, ja vain aloitamme numero yhdestä; koska olemme myöhässä. Ja rukouskortti... Nouskaamme nyt seisomaan yksi kerrallaan, kun kutsun numeronne. Jos ette voi nousta ylös, tulee joku auttamaan teitä ja tuomaan teidät tänne.

²¹³ Kuinka monella täällä ei nyt ole rukouskorttia, ja te olette sairas? Vain rukoilkaa. Siunatkoon Jumala teitä. Se on hienoa.

²¹⁴ Nyt haluan rukouskortin numero yksi. Kenellä se on? Siellähän se onkin. Tahtoisitko tulla tänne, rouva? Numero kaksi, kenellä on rukouskortti A... Oliko se A? A, numero kaksi? Tällä rouvalla täällä, tahtoisitko tulla suoraan tänne? Numero kolme. Tule suoraan tänne, herra. Numero neljä. Tule suoraan tänne. Viisi, kenellä on rukouskortti viisi, kohottaisitko kätesi? Tällä naisella. Kuusi. Se auttaa, ettei se ole kuin joku areena, tiedättehan... Tämä. on kirkko. Kuusi, seitsemän. Hyvä on, numero kahdeksan. Hyvä on, ota paikkasi, kahdeksan. [Tyhjä paikka nauhassa.] Yhdeksän, kymmenen, yksitoista.

²¹⁵ En nähnyt nyt yhtätoista, se voi olla joku kuuro. Katsoisitteko naapurinne korttia? Yksitoista, sinullako on yksitoista, rouva? Tahtoisitko kohottaa kätesi? Oh, hän näyttää olevan kuuro. Katsokaa te siellä hänen kortistaan, kun häntä kutsutaan., Hyvä on, yksitoista. Sinulla on yksitoista. Kaksitoista. Rukouskortti kaksitoista, tämä rouva täällä. Kolmetoista, rukouskortti kolmetoista. Onko rukouskortti kolmetoista? [Eräs veli puhuu veli Branhamille.] Hyvä on, tarkistakaa tuo nainen siellä, jolla on sininen hattu... sinulla on kaksitoista. Ja sinulla on kolmetoista, niinkö? Olen pahoillani. Neljätoista. Hyvä on. Viisitoista. Uskon, että siinä on suunnilleen niin paljon kuin voimme ottaa tällä kerralla, näyttää siltä, että jonossa tulee ahdasta.

⁶⁵ Katsokaa meidän naisiamme. Oli tapana, että heidän oli väärin leikata hiuksiaan; Raamattu sanoo: “Se on väärin.” Mutta he tekevät sen joka tapauksessa. Se on mitä Raamattu sanoo, että heidän ei pitäisi tehdä. Ja käyttää näitä vaatteita, jotka näyttävät kuin miesten vaatteilta; Raamattu sanoo: “Se on kauhistus Jumalalle.”

⁶⁶ “Oh”, te sanotte, “ne ovat metodisteja.” Ne ovat helluntalaisia. Se on kaikki yksi ja sama, näettehän.

⁶⁷ Miksi on niin? Te pidätte television ohjelmista enemmän kuin Raamatun lukemisesta. Näettekö, te teette nuo ihmiset esimerkiksienne Jumalan Sanan sijasta. Näettekö? Niinpä sitten, täytyy olla tuomio, ja se on jatkuvasti tulossa pahemmaksi ja pahemmaksi.

⁶⁸ Nyt Jeesus kertoi heille, että tulisi olemaan merkki. Hän puhui viimeisen päivän merkeistä. Ja eilen illalla Hän sanoi meille: “Niin kuin oli Sodoman päivissä, niin on oleva Ihmisen Pojan tulemuksessa, että Jumalan Henki paljastettaisiin viimeisessä päivässä, inhimillisessä lihassa, ollen kykenevä erottamaan ajatukset, jotka ovat mielessä, sydämessä.”

⁶⁹ Raamattu sanoo nyt, että Jumalan Sana tekee sen, Hebrealaiskirje 4: “Jumalan Sana on voimakkaampi, voimallisempi, ja terävämpi kuin kaksiteräinen miekka, lävistäen ja erottaen luun ja ytimen, ja on sydämen ajatusten ja aikomusten erottaja.”

⁷⁰ Se on syy, Jeesus oli Sana: “Alussa”, Johannes 1, “alussa oli Sana, Sana oli Jumalan kanssa, ja Sana oli Jumala. Ja Sana oli tehty lihaksi ja asui keskuudessamme.” Se on syy, miksi Hän voi katsoa heidän ylitseen ja tajuta heidän ajatuksensa.

⁷¹ Se on syy, miksi Hän voi kertoa tuolle naiselle kaivolla, että “sinulla on viisi aviomiestä.”

⁷² Se on syy miksi Hän, Filippuksen tuodessa Natanaelin, voi sanoa Natanaelille: “Katso, israelilainen, jossa ei ole mitään vilppiä.”

“Hän sanoi: “Milloin Sinä olet tuntenut minut, Rabbi?”

⁷³ Hän sanoi: “Ennen kuin Filippus kutsui sinua, kun olit puun alla, Minä näin sinut.”

⁷⁴ Ajatusten erottaja, oi, niin monet paikat Kirjoituksessa tunnistivat Hänet. Se ei ollut pakanoille. Kertaakaan Hän ei tehnyt itseään tunnetuksi pakanoille sillä tavalla. Tutkikaa Kirjoituksia. Ei kertaakaan.

Se tapahtuu tänään. Näettekö? Pakanoilla oli kaksituhatta vuotta opiskelua ja teologiaa; Hän on ottanut ihmisiä pakanoista Nimelleen; mutta nyt on tullut aika, että tämä täytyy tehdä, juuri ennen polttamista niin kuin se oli Sodomassa.

⁷⁵ Tässä oli Jeesus tunnistetun, vahvistetun merkkinsä kanssa, joka oli Kirjoituksen mukainen merkki ihmisille, ja kuitenkin nuo juutalaiset sanoivat: “Me haluamme nähdä Sinun tekevän merkin.”

⁷⁶ Oletteko koskaan nähneet uskomattomien ihmisten sanovan sitä teille: “Jos se on niin, minä tunnen sen-ja-sen, jos Hän parantaisi heidät!” Näettekö, se on... Te voitte nähdä, että se on Saatana, sama asia.

⁷⁷ Te tiedätte kuinka he sanoivat: “Jos Sinä olet Jumalan Poika, tule alas ristiltä.” He panivat rievun Hänen päänsä ympärille, sanoen: “Tämä kaveri sanoo, että hän on ‘profeetta’.” He peittivät Hänen kasvonsa rievulla ja löivät Häntä päähän kepillä sanoen: “Profetoi nyt ja kerro meille kuka Sinua löi”, vaihtaen keppiä toiselta toiselle, “niin ne tulemme uskomaan Sinua.”

⁷⁸ Mutta, katsokaahan, Jumala ei pelleile kenellekään. Jeesus sanoi: “Minä teen vain, mitä Isä näyttää Minulle.” Näettekö? Ja niin se on.

⁷⁹ Ja sellainen on todellinen Jumalan palvelija, aina tottelevainen Mestarillensa. Näettekö? Ei tehdäkseen siitä näytöskappaletta tai sanoakseen jotakin, mikä saa jonkun muun haltioitumaan, vaan ollen rehellinen ja uskollinen Hänen kanssaan, joka lähetti hänet. Se on todellinen Kristuksen palvelija.

⁸⁰ Kuten Elieser, joka tuli edustajana Abrahamin puolesta, noutamaan lisakille morsianta, kaunista Rebekkaa; hän oli tottelevainen, mallipalvelija, näettehän, hän hoiti yksin isäntänsä asioita. Mikä esikuva Pyhästä Hengestä tänään valitsemassa Morsianta, samaa asia, näettehän, ehtooajassa, jolloin valot ovat sammumassa.

⁸¹ Nyt he halusivat nähdä merkin. Vaikka Hänet olikin tunnistettu täysin Kirjoituksesi mukaisella merkillä, niin kuitenkin he eivät halunneet uskoa Raamatun merkkiä. He halusivat Hänen pelleilevän. Ettekö te näe sitä? Se on samankaltainen henki, joka sanoi: “Jos Sinä olet Jumalan Poika, käske näitä kiviä muuttumaan leiväksi. Jos Sinä olet Jumalan Poika, heittäydy täältä alas, koska on kirjoitettu, että Hän antaa Enkeleillensä käskyn Sinusta, ettet löisi jalkaasi kiveä vasten, he tulevat

kristityiksi, Herra. Ei jotakin ulkonaista, että sanomme: “Minä kuulun tähän tai tuohon”, vaan tee meidät kristityiksi sydämeltä. Istuta Sanasi ja rakkautesi meidän sydämiimme, Herra, että me voimme olla edustajina maailmalle, osoittaen kristillisyyttä ja jumalallista rakkautta, niin kuin tuo vanha peura tuona päivänä osoitti äidinrakkautta. Suo se, Isä. Minä rukoulen jokaisen kätensä kohottaneen puolesta. Voikoon tuo kokemus tulla heille.

²⁰⁷ Ehkä täällä on joku, joka ei tiedä mitään muuta kuin vain liittyä seurakuntaan. He eivät ole koskaan nähneet mitään todellista. Mutta suurempi kuin Salomon on täällä, Jeesus itse, joka on sama eilen, tänään ja ikuisesti. Voikoon odottava kuulijakunta, katsellessaan rukousjonoa tänä iltana, nähdä osoituksen Jumalan rakkaudesta ja Jumalan Totuudesta, että Hänen Sanansa on Totta, että Hän ei ole kuollut. Hän elää aina ja iankaikkisesti. Ja nähdessään sen, voikoot he luovuttaa elämänsä täydellisesti Sinulle, ja tulla Sinun lapsiksesi; ja, että heillä on sydämissään rakkaus, joka voi lähettää heidät jopa kuolemaan, ilman mitään pelkoa.

²⁰⁸ Kuten Daavid sanoi: “Kyllä, vaikka minä kulkisin kuoleman varjojen laakson lävitse, en minä pelkäisi mitään pahaa.” Kuten tuo äitipeura, joka käveli sieltä metsästä aukiolle, suoraan kuoleman varjoihin, avoimelle paikalle. Ja Daavid sanoi: “Minä kuljen kuoleman varjon laakson halki. Ikinä en pelkää mitään pahaa, Sinä olet minun kanssani!” Jumala, se on mitä me kaikki haluamme olla. Suo se, Herra. Minä pyydän sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

²⁰⁹ Herra siunatkoon teitä. Olen pahoillani, että pidin teitä niin pitkään. Näyttää, että tuskin osaan lopettaa puhumista. Mutta nyt me tulemme rukoilemaan sairaiden puolesta. Haluaisin, että kaikki pysyisivät istumassa muutamia minuutteja. Lupasin käydä rukousjonon lävitse tänä iltana. Haluan tehdä sen. Ja tiedän, että meidän pitäisi lopettaa aikaisemmin kuin tämä, mutta tiedän, että me olemme... Ja paikan valvoja, minä todella arvostan ystävällisyyttäsi, että et antanut valomerkkiä. Voikoon Jumalan Valo välähtää elämäsi, jos sitä ei ole siellä nyt, viemään sinut Kirkkauteen jonakin päivänä

²¹⁰ Missä nyt on Billy? Mitä kortteja sinä annoit? A, yhdestä sataan. Hyvä on. Tavallisesti me sekoitamme ne, ja kun poika antaa teille rukouskortit, hän sekoittaa ne suoraan edessänne ja vain antaa teille kortin sen mukaan kuin haluatte. Niinpä ne ovat kaikki sekoitetut, emmekä me koskaan tiedä mistä me tulemme aloittamaan. Monet täällä

niin kuin se tavallisesti tekee, se vain seisoi hiljaa. Se ei pelännyt kuolla. Sen lapsi oli pulassa.

²⁰⁰ Katsokaahan nyt, se ei ollut siltä mitään teeskentelyä, se ei ollut mitään näyttelyä. Se oli kuolema. Näettekö. Mutta se ei voinut sille mitään, se oli äiti. Se oli sen luonne, olla äiti; ja sen lapsi oli pulassa, se etsi sitä. Se itki jossakin, ja se etsi lastaan.

²⁰¹ Minä en yksinkertaisesti voinut katsella sitä, vaan käänsin pääni pois ja aloin rukoilla. Minä sanoin: "Herra Jeesus, älä anna hänen tehdä sitä. Älä anna hänen tehdä sitä. Kuinka hän voi tehdä sen? Tuo äiti raukka seisomassa siellä, ja hän aikoo räjäyttää sen sydämen hajalle." No niin, minä odotin, eikä ase koskaan lauennut.

²⁰² Ja käännyn katsomaan, ja piippu oli painumassa tällä tavalla. Hän ei enää voinut kannattaa sitä. Ja hän kääntyi ympäri, katsoi minuun, ja noista kapeista silmistä juoksivat suuret kyyneleet alas hänen poskilleen. Hän heitti aseensa maahan, tarttui minua housun lahkeesta siellä lumikinoksessa; hän sanoi: "Billy, minä olen saanut siitä tarpeekseni. Minä olen saanut tarpeekseni. Johdata minut sen Jeesuksen luo, josta sinä puhut."

²⁰³ Mikä sen aiheutti? Hän näki jotakin todellista. Hän näki jotakin, mikä ei ollut tehtyä. Oi, voisimmepa me vain olla sellainen kristitty, kuin tuo peura oli äiti.

²⁰⁴ Kuitenkin Jeesus sanoi: "Voisiko äiti unohtaa imeväisen lapsensa? Kyllä, hän voi. Mutta Minä en voi koskaan unohtaa teitä. Teidän nimenne ovat kaiverretut Minun kämmeniini."

Kumartakaamme nyt päämme hetkeksi.

²⁰⁵ Kuinka monet nyt Jumalallisessa Läsäolossa olevista haluaisivat sanoa nyt nopeasti, pitäessämme kiirettä: "Jumala, minä rukoulen Sinua nyt tekemään minut niin hyväksi kristityksi, kuin tuo peura oli äiti, että olisin peloton. Minä haluan rakastaa Sinua sillä tavalla, kuin tuo peuraäiti rakasti vasaansa"? Kohottakaa kätenne, sanokaa... Jumala siunatkoon teitä. Jumala siunatkoon teitä. "Että minulla olisi sen tyyppinen rakkaus."

²⁰⁶ Taivaallinen Isämme, täällä istuu heitä monia, kyllä, sadat kohottivat kätensä, että he haluaisivat sen kokemuksen. Syy miksi tuo peura voi esittää tuota äitiyttä, urheutta, oli se, että se oli äiti. Sen luonne oli olla äiti. Oi Jumala, tee meidät kristityiksi, meidän luonteemme

kantamaan Sinua." Mutta Hän ei lyönyt jalkaansa mitään kiveä vasten. Näettekö? Tietenkään ei. Jos huomasitte, niin tuo henki oli näissä fariseuksissa, jotka sanoivat: "Me haluamme nähdä merkin."

⁸² Hän sanoi: "Paha ja avionrikkoja sukupolvi on tavoitteleva merkin perään." Huomatkaa. Ja Hänellä, Jumalalla, on kaikissa ajanjaksoissa ollut merkkejä kansaansa varten.

⁸³ Ja ennen kuin Hän tekee mitään, Jumala lähettää merkin, Hän lähettää aina merkin ensin. Ja Hän lupasi, että Hän tulisi tekemään saman asian, koska Hän ei voi muuttua. Niinpä, kun me näemme lopun ajan ilmaantuvan ja lopunajan merkkien, jopa viimeisen merkin, joka oli luvattu ennen Sodoman polttamista.

⁸⁴ Meillä on ollut ilo. Meillä on ollut tähtien vapinaa taivaassa. Meillä on ollut sotia, ja huhuja sodista. Meillä on ollut maanjäristyksiä monin paikoin ja kaikki nuo asiat, ja Hengen lahjat ovat palanneet takaisin seurakuntaan. Meillä on ollut kaikki nämä erilaiset julkitulemiset, me olemme nähneet suuria parantamiskokouksia ja asioita. Ne ovat kaikki merkkejä.

⁸⁵ Mutta viimeinen merkki, juuri ennen kuin pakana maailma poltettiin, oli merkki, Jumala ilmaistiin ihmislihassa. Ja Jeesus sanoi, että se tulee olemaan Hänen paluussaan. Meidän tulisi olla nyt varovaisia ja oikaista välimme Jumalan kanssa, olkaa varmat, että olette oikein nyt.

⁸⁶ Juutalaiset luottivat aina merkkeihinsä, teologian ja luentojen sijasta, te tiedätte siitä. Heidän täytyi panna luottamuksensa merkkiin, koska todellinen tosiuskovainen aina usko, että Jumala on voiman Jumala.

⁸⁷ Ja missä Jumala on, siellä merkkien täytyy tapahtua. Katsokaahan, se on aivan kuin takoinen kuumaa teräksenpalaa alasimella, näettehän, kipinöiden täytyy sinkoilla. Se heijastaa. Ja kaikkialla, missä Jumala on, siellä ovat myös merkit ja ihmeet. Jeesus sanoi: "Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat", palvelustehtävä kautta maailman, näettehän, "nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat", aina merkit. Jumala aina antaa merkkejä, kuten Hän teki alussa, Hän antaa niitä jokaiselle sukupolvelle, lopussa.

⁸⁸ Hän teki sen Nooan aikana. Nooa oli merkki tuolle sukupolvelle. Hän oli fanaatikko maailman silmissä. Tiedemiehille, hänen sanomansa

ei ollut yhtään heidän tieteellisen ymmärryksensä mukaisesti. Hän sanoi: “Vesi on tuleva alas taivaista ja tulee peittämään maan.”

⁸⁹ He ovat voineet ulottua kuullun tutkallaan tai mitä se olikin. He sanoivat: “Ei siellä ylhäällä ole mitään vettä. Minä voin tieteellisesti todistaa, ettei siellä ole mitään vettä”, ovat tiedemiehet voineet sanoa.

⁹⁰ Mutta Nooa sanoi: “Jumala on kykenevä. Jos siellä ei ole mitään vettä, niin Hän on Luoja ja Hän voi panna veden sinne. Hän tietää kuinka tehdä sen.” Mutta Nooa oli merkki. Hän jatkoi arkin rakentamista, vaikka siellä ei ollut mitään vettä sen kellua, hän rakensi sen joka tapauksessa, Hän oli merkki noille ihmisille.

⁹¹ Ja Mooses oli merkki Egyptissä, kun he näkivät nämä suuret ihmeet ja niin edelleen.

⁹² Sitten oli Salomon ja niin edelleen. Sitten me näemme tässä, että he pyysivät Jeesusta... Se merkki, jonka Hän antoi heille, oli todellinen profeetallinen merkki heidän omasta Kirjoituksestaan.

⁹³ Nyt on paljon merkkejä, jotka eivät ole kirjoituksenmukaisia merkkejä. Meillä täytyy olla kirjoituksenmukaiset merkit. Sen täytyy tulla NÄIN SANOO HERRA, tästä Raamatusta, näettehän, silloin me tiedämme, että se on oikein. Tietenkin, on paljon asioita, jotka kuuluvat mukaan. Jumala voi tehdä mitä tahansa Hän tahtoo tehdä. Hän on Jumala. Mutta minä tiedän, että Hän pitää Sanansa, joten haluan nähdä sen Hänen Sanastansa ja silloin tiedän, että se on totta, koska se on Sana.

⁹⁴ Nyt me näemme, että Jeesus tuolla kerralla näytti heille kirjoituksenmukaisen merkkinsä, ja kuitenkin he kutsuivat tuota kirjoituksenmukaista merkkiä... Koska he eivät halunneet uskoa sitä kirjoituksenmukaiseksi merkiksi ja heidän täytyi löytää vastaus ihmisille, joten he sanoivat: “Se on Hänen järkensä... Hän on perkeleen riivaama.” Ja he kutsuivat Häntä “Belsebuliksi”. Ja Hän nuhteli heitä siitä. Mitä Se on oleva, kun Hän tulee uudestaan?

⁹⁵ Huomatkaa, Hän viittasi Joonaan. “Niin kuin se oli Joonan päivissä, tarkoittaen Joonaa, “niin on oleva Pojassa, Ihmisen Pojan tulemuksessa.”

⁹⁶ Nyt monet ihmiset tuomitsevat Joonan. Minä en tuomitse Joonaa. Tehän tiedätte kuinka he sanovat: “Hän on Joona.” Te olette kuulleet tuon ilmaisun. Mutta teidän kristittyjen ei tule tehdä sitä. Teidän ei pidä

noin kello yhdeltätoista ja minä ajattelin, että hän istuutuisi pienelle lumikinokselle siellä aukiolla, joka oli noin kaksi kertaa tämän huoneen kokoinen. Hän istuutui siellä, ja minä ajattelin, että tulisimme syömään eväämme ja aloin kaivaa eväitäni esiin.

¹⁹⁵ Ja hän veti esiin tämän pienen pillin, aikoen puhaltaa siihen. Ja peurat ovat hyvin pelokkaita metsästyskaudella, ne elävät pensaskasojen alla ja kaikkea sellaista. Niiden täytyy, selviytyäkseen hengissä. Ja hän puhalsi tähän pieneen pilliin. Ja, kun hän teki niin, nousi tuon aukion toisella puolella seisomaan suurikokoinen naaraspeura. Se oli äitipeura, ja se nousi seisomaan. Ja minä katsoin sitä. Se oli kaunis, suurine korvineen ja suurine ruskeine silmineen. Ja se etsi tuota lasta.

¹⁹⁶ Ja hän katsoi minua sillä tavalla. Minä ajattelin: “Sinä et tekisi sitä, Bert, varmastikaan et.” Sitten hän työnsi panoksen kivääriinsä. Ja hän oli kuolettavan tarkka ampuja.

¹⁹⁷ Ja minä näin kuinka hän puhalsi siihen uudestaan. Ja tuo äitipeura käveli suoraan tuolle aukiolle, kello yhdeltätoista päivällä. No niin, se on hyvin epätavallista. Ne eivät tee sitä, ei, ja erikoisesti metsästyskaudella ja vielä tuohon aikaan päivästä. Se käveli sinne aukiolle. Miksi? Se oli äiti. Sillä oli äidin luonne. Se oli äiti sydämessään, ja nyt sen lapsi oli vaikeuksissa, ja kutsui häntä, se yritti löytää tuota lasta.

¹⁹⁸ Minä sanoin: “Varmastikaan et ole niin julma, että tappaisit tuon äidin, joka etsii lastaan!” Hän katsoi minua sillä tavalla, noilla liskonsilmillään. Ja hän otti tuon kiväärin ja suuntasi sen. Minä ajattelin: “Hyvän aika, varmastikaan hän ei tee sitä.” Ja tuo urhea äiti oli kävellyt sinne aukiolle ja seisoi siellä.

¹⁹⁹ Ja, kun hän työnsi panoksen kammioon, virittäen aseensa, kuuli tuo peura sen ja kääntyi ja näki metsästäjän. Hän oli kohottautunut tällä tavalla ampuakseen sen, ja oi, tuo kiikarin ristikko oli suoraan sen uskollisen sydämen päällä! Minä ajattelin: “Tuo suuri kolmekymmentä-nolla-kuusi, sadankahdeksankymmenen grainin luoti, tulee räjäyttämään siltä sydämen suoraan ulos rinnasta.” Minä ajattelin: “Kuinka sinä voit tehdä sen? Äiti etsien vasaansa... Ja pettäen sen aivan kuin sen oman lapsen äänellä. Kuinka voit ampuä sitä, sen uskollisen sydämen lyödessä sillä tavalla, kuinka voit tehdä sen? Kuinka voit olla niin julma?” Ja minä näin hänen tähtäävän. Ja tuo peura, sen sijaan, että se olisi paennut

¹⁸⁹ Niinpä tämä mies oli siinä niin julma, ja yhtenä vuotena mennessäni sinne, oli hän valmistanut itselleen pienen pillin.

¹⁹⁰ Minä en nyt sano sitä baptisteista, ymmärrättehän. Ei, minä en tarkoittanut sitä sillä tavalla. Minä en ollut ulkona lähetyskentällä. Minä halusin työskennellä. Olen aina työskennellyt, siihen asti, kun minun täytyi mennä tähän evankelistiseen työhön, enkä vielä koskaan elämässäni ole kerännyt uhria itselleni, näettehän, se on totta. En ole koskaan pyytänyt yhdeltäkään henkilöltä penniäkään. Haluan elämäni olevan sillä tavalla, että kun tulee aika hyvinkin pian, että minun täytyy sanoa jotakin, seistä kuten Samuel seiso, kun hän sanoi: "Olenko minä kertonut teille mitään Herran Nimessä, eikä se ole tapahtunut? Olenko koskaan ottanut teiltä rahaa, teidän elämisestänne?" Näettekö sillä tavalla. He sanoivat: "Ei, et ole." Mutta he halusivat kuninkaansa, joka tapauksensa, niinpä luultavasti on käyvä sillä tavalla, niin se tavallisesti tapahtuu.

¹⁹¹ Mutta tämä mies, minä pidin hänestä, ja yhtenä syksynä, kun menin sinne ylös, oli hän keksinyt pienen pillin, joka soi aivan pienen vasan äänellä, aivan kuin pieni peuran vasa olisi itkenyt äitiään. Niinpä hän sanoi: "Hei, minä haluan näyttää sinulle jotakin, Billy." Ja hänellä oli tämä pieni pilli, johon hän aikoi puhalttaa.

Minä sanoin: "Ethän sinä sitä tekisi."

¹⁹² Ja hän sanoi: "Oh, siinä sitä ollaan. Sinä et tule koskaan selviämään siitä, ethän?"

Minä sanoin: "En koskaan. En ollakseni sellainen."

¹⁹³ Niinpä me menimme metsästäämään, ja se oli metsästyskauden lopulla. Minun täytyi tulla... Ja te kaikki metsästäjät täällä, te tunnette nuo pienet valkohäntäpeurat siellä, Houdini ei ole mikään pakenemistaiteilija niiden rinnalla, kun ne ovat peloissaan. Ja niinpä niitä oli ammuskeltu. Siellä oli pieniä lumikinoksia maassa, sitä oli paikoittaan noin neljä tai viisi tuumaa, tarpeeksi jälkien seuraamiseen. Ja ne olimme kulkeneet noin puoli päivää, kun ajattelin että...

¹⁹⁴ Me kuljetimme mukanaamme termospulloa täynnä kuumaa suklaajuomaa, joka antaa energiaa, sekä voileipiä. Ja me tavallisesti istuudumme syömään. Ja, kun me menemme ylös vuorelle, me ylitämme harjanteen, ja minä tulen alas toista puolta, takaisin tullessa. Sitten hän saattaa joskus leiriytyä yöksi, joten minä ajattelin... Se oli

tuomita Jumalan palvelijoita, Joona oli profeetta. Hän ei ollut poissa Jumalan tahdosta. Hän teki sen aivan tarkalleen. Hänen täytyi tehdä se merkiksi. Kaikki tapahtuu, ei vain sattumalta, vaan se tapahtuu merkiksi.

⁹⁷ Kerran erään profeetan täytyi naida prostituoitu ja saada lapsia hänestä. Yksi makasi yhdellä kyljellä kolmesataaneljäkymmentä päivää ja sitten kääntyi toiselle kyljelle. Yksi riisui vaatteensa. Ja yksinkertaisesti kaikki tehtiin merkkien vuoksi. Joonan täytyi tehdä se merkiksi.

⁹⁸ Muistakaa, Abrahamin täytyi naida Haagar vastoin tahtoaan. Kun Saara antoi hänelle palvelijattarensa, kieltäytyi hän siitä. Mutta Jumala ilmestyi hänelle sanoen: "Kuuntele Saaraa, koska orjanainen ei tule olemaan perillinen yhdessä vapaan naisen kanssa." Hänellä täytyi olla lapsi ulos ajettavaksi. Mikä se oli? Merkki. Kaikki se on merkkejä. Jumala tekee asioita merkeiksi.

⁹⁹ Ja Joona oli merkki. Nyt, jos huomaatte, Jeesus viittaa siihen tässä: "Paha ja avionrikkoja sukupolvi tulee tavoittelemaan merkkien perään, ja he tulevat saamaan sen. Sillä niin kuin profeetta Joonas oli valaan vatsassa kolme päivää ja kolme yötä, niin täytyy Ihmisen Pojankin olla maan sydämessä kolme päivää ja kolme yötä." Mistä Joona sitten oli merkki? Hän oli merkki ylösnousemuksesta. Hyvä on.

¹⁰⁰ Jos nyt koskaan on ollut vääristynyttä sukupolvea, niin me elämme siinä nyt. Me tiedämme sen. Se on vääristynyt hengellisesti, henkisesti, ruumiillisesti, sukupuolisesti ja kaikella tavalla. Se on vääristynyt, kieroutunut. Paha sukupolvi, arvelen, että meillä on uskomattomia enemmän kuin mitä meillä koskaan on ollut. He ovat kirkollistyyppisiä uskomattomia, ja sen kaltaisten kanssa on vaikeinta tehdä mitään.

¹⁰¹ Minä olen lähetysaarnaja. Olen seissyt kentällä ja nähnyt kuinka he toivat sinne pakanan, joka ei tiennyt kumpi oli oikea ja kumpi vasen käsi. He eivät tiedä sitä. Hän tulee siinä tilassansa, hän ei ole koskaan kuullut Jumalasta. Nyt hän tulee ja haluaa nähdä jotakin. Ja niin pian kuin te voitte todistaa hänelle, mikä on Totuus, hän vastaanottaa sen.

¹⁰² Mutta koulutettu pakana; näettekö, se on kauhea sana käytettäväksi, mutta se on totuus. Katsokaahan, koulutettu pakana, hän haluaa vetää oman johtopäätöksensä siitä, oman mielipiteensä, näettehän, hän tietää niin paljon siitä. Hän ei voi nöyryyttää itseään vain uskomaan, katsomaan Jumalan Sanaan.

¹⁰³ Sillä tavalla nuo fariseukset olivat tuona päivänä, he yksinkertaisesti eivät voineet katsoa Sanaan. Siellä Se oli, mutta he eivät halunneet nähdä Sitä. Ja säälittävintä on tietää, että he itse asiassa olivat sokeita. Jumala teki sen merkiksi.

¹⁰⁴ Nyt me sitten näemme, että se merkki, jonka tämä paha sukupolvi, jossa me elämme tulee näkemään, tulee olemaan ylösnousemuksen merkki. Hän ei sanonut, että tulisi olemaan ”ylösnousemus”. ”Paha ja avionriikkoja sukupolvi tavoittelee merkin perään, ja he tulevat saamaan Joonaan merkin; ylösnousemuksen merkin.” Ja tämä on paha avionriikkoja ja kieroutunut sukupolvi, jossa me elämme, maailmanlaajuisesti! Älkää luulko, että teillä on se kaikki New Yorkissa. Teillä ei ole heitä kaikkia; he ovat kaikkialla yli maailman. Älkää ajatelko, että Amerikka on ainoa paikka, jossa he ovat; he ovat kaikkialla yli maailman. Oikein. ”Avionriikkoja sukupolvi”, näettekö, ja he ovat ne, jotka saavat ylösnousemuksen merkin.

¹⁰⁵ Ja näissä päivissä, kun meillä on buddhalaiset, shiialaiset, jainilaiset ja kaiken kaltaiset uskonnot, tuhansia niitä muodostuu ympäri maailman, ja jokainen niistä voi viedä teidät perustajiensa haudoille. Mutta kristillisyydellä on tyhjä hauta. Näettekö?

¹⁰⁶ Eikä vain sitä, vaan te voitte kertoa noille ihmisille ja sanoa: ”Hän elää minun sydämessäni.” He tulevat osoittamaan teidät suoraan takaisin Hänen Sanaansa. He varmasti tulevat tekemään sen. He tuovat teidät suoraan takaisin Hänen Sanaansa. Kyllä. Te ette voi esitellä psykologiaa pakanalle, näettehän, koska hänen jumalansa elää myös hänen sydämessään.

¹⁰⁷ Olen nähnyt muhamettilaisten makaavan kadulla ja sanovan: ”Ali, Ali”, kunnes he tulevat niin vimmoihinsa, että voivat ottaa sirpaleita ja työntää ne sormiensa läpi, ollenkaan tuntematta sitä.

¹⁰⁸ Olen nähnyt miehen Zurichissa, Sveitsissä, ottavan miekan ja työntävän sen keuhkojensa lävitse, tällä tavalla, työntävän sen suoraan lävitse. Ja sitten hän pyysi erään lääkärin tulemaan lavalle ja kaatamaan vettä toiseen päähän, niin että se juoksi ulos toisesta päästä. Vetävän sen ulos, eikä se edes vuotanut verta. Näettekö? Olen nähnyt heidän ottavan keihään ja työntävän sen sisään leukansa alta ja ylös nenänsä lävitse.

¹⁰⁹ Teidän on parasta tietää mistä te puhutte, kun menette puhumaan Jumalasta sen kaltaiselle miehelle. Teidän on parasta tietää. Pelkällä

¹⁸⁴ Olen kertonut tämän aikaisemminkin, mutta uskon, että sietää kertoa se juuri nyt ennen kuin kutsun rukousjonon. Minä pidän metsästyksestä. Se yksinkertaisesti on toinen luonto minulle. Minä rakastan sitä. Minun kääntymykseni ei koskaan ottanut sitä minulta pois, koska pidän menemisestä erämaahan. Minulla oli tapana metsästää täällä pohjoisessa, täällä Adirondackissa, vuosia sitten. Ja siellä minä nousin vuorten huipulle, katsomaan auringon nousua ja laskua, ja itkemään, ja minä viivyin siellä viikkoja, ja kuulin Jumalan puhuvan luonnon kautta. Se oli siellä missä Hän...

¹⁸⁵ Minun ensimmäinen Raamattuni oli luonto. Nähdä kuinka pieni siemen putoaa maahan, ja jäätyy, ja tuo siemen avautuu ja sen sisus juoksee ulos ja jokainen merkki elämästä, jonka voitte nähdä, on mennyt, mutta seuraavana keväänä se elää uudestaan. Näettekö? Jumala valmisti tien sitä varten. ”Hän valmisti tavan kuinka siemen voi elää uudestaan”, minä sanoin, ”on oltava jokin tapa minun elää uudestaan.” Kyllä, ja niinpä se oli minun ensimmäinen Raamattuni.

¹⁸⁶ Minulla oli tapana metsästää siellä vuorilla erään pienen jenkin [pohjoisvaltiolaisen] kanssa, joka oli hieno metsästäjä, mutta hyvin julmasydäminen mies. Ja hän oli hyvä mies, arvelisin. Hänen kanssaan oli mukava metsästää, teidän ei koskaan tarvinnut vaivautua etsimään häntä, hän tiesi missä oli. Ja me metsästimme yhdessä, mutta hän oli todella julmasydäminen mies. Ja minä sanoin hänelle monta kertaa: ”Miksi olet niin julma?”

¹⁸⁷ Ja tuolla miehellä, en tehäkseni hänestä pilaa, tai mitään sellaista, mutta hänen silmänsä, ne näyttivät jotenkin aivan liskon silmiltä. Ja hänellä oli tapana katsoa minuun ja sanoa: ”Oh, taasko sinä saarnaat! Mene itseesi, Billy! Sinä et koskaan voi olla metsästäjä ja myös saarnaaja.” Hän sanoi: ”Tiedätkö, sinä olet liian pelkurisydäminen.” Ja hänellä oli tapana tappaa peuranvasoja vain saadakseen minusta tuntumaan pahalta.

¹⁸⁸ Nuo pienet vasat, minä vihaan tappaa niitä. Jos laki sanoo, että voi tappaa vasan, niin hyvä on, mutta niitä ei tule tappaa vain huvin vuoksi. Abraham tappoi vasikan, ja Jumala söi siitä, Ja se on oikein, näettehän, niinpä kysymys ei ole eläimen koosta. Mutta sitä ei tule tappaa vain ilkeydestä; minulle se on murha. Minun mielestäni tuollaisen pikku kaverin tulisi elää. Jos te tarvitsette sitä, niin hyvä on, ja jos laki sanoo, että voitte ottaa sen, niin silloin se kyllä sopii. Tiedätekö, minä olin seitsemän vuotta riistanvartijana... Se oli palvellessani baptistikirkkoa.

tapaus. Tuo kuningatar sanoi: “Nyt tulen näkemään kuinka paljoa erottamista tämä on.”

¹⁸⁰ Ja, kun hän näki tuon erottamisen, niin arvelen, että seuraavassa kokouksessa hän siirtyi muutamia penkkirivejä eteenpäin. Ja sitten... Jos se kuulostaa pyhyttä loukkaavalta, niin antakaa minulle anteeksi. Mutta ehkä hänen rukouskorttiaan ei kutsuttu juuri tuona iltana, näettekö, ja hänen täytyi odottaa vähän aikaa. Minä yritän nyt saada ihmiset ymmärtämään jotakin, näettehän. Ja ehkä se ei ollut sitä, mutta joka tapauksessa, tarkattuaan tapausta tapauksen jälkeen, hän oli vakuuttunut.

¹⁸¹ Mutta odottakaa kunnes se tapahtuu hänelle itselleen. Se oli se mitä hän halusi. Ja Raamattu sanoo että, “kun hänet oli tuotu Salomonin läsnäoloon, ei hänen mielessään ollut yhtään kysymystä, jota Salomon ei olisi tehnyt tunnetuksi.” Jumala paljasti tuolle kuningattarelle, paljasti Salomonille, kaikki ne asiat, joista hänellä oli tarve elämässään. Ja, kun Salomon teki tämän, silloin se oli tapahtunut hänelle itselleen. Hän nousi ylös ja sanoi: “Kaikki mitä olin kuullut, on oikein ja enemmänkin.” Hän sanoi: “Siunattuja ovat ne, jotka istuvat täällä päivittäin ja näkevät tuon suuren lahjan toimivan, tuon suuren merkin. Siunattuja ovat miehet, jotka ovat kanssasi täällä ja näkevät tämän asian päivittäin.” Hän vastaanotti Jumalan. Hän oli nähnyt jotakin todellista. Hänen sai hänen sydämensä suhisemaan. Hän oli löytänyt jotakin aitoa, jotakin mikä ei ollut mikään kuollut uskontunnustus, jotakin mikä ei ollut epäjumala. Se oli elävä Jumala.

¹⁸² Ei ihme, että Jeesus sanoi: “Etelän kuningatar on nouseva ylös Tuomiolla, tämän sukupolven kanssa, ja tuomitsee sen; sillä hän tuli maan ääristä, kuullakseen Salomonin viisautta, ja, katso, suurempi kuin Salomon on täällä.” Ja niin oli Herran Jeesuksen päivissä, joka oli Immanuel, Jumala tehtynä lihaksi: “Jumala oli Kristuksessa, sovittaen maailman itsellensä kanssa”, Hän oli elävä Sana. Ja tuona päivänä Hän sanoi niille, jotka arvostelivat Hänen tuon tyyppistä palvelustehtäväänsä, että Hän antaisi sen heille anteeksi. Hän sanoi että, “Kun Pyhä Henki tulisi...”

¹⁸³ Teillä on ollut kaksituhatta vuotta enemmän Raamatun opetusta, kuin mitä heillä oli siellä, kaksituhatta vuotta, jona aikana Pyhä Henki on liikkunut maan päällä. Nyt jos hän tuomitsee tuon sukupolven, niin mitä hän tulee tekemään tälle sukupolvelle? Suurempi kuin Salomon on täällä! Tuo pikku nainen näki jotakin todellista.

psykologialla ei tule olemaan mitään vaikutusta. Hän on antava teidän tietää sen nopeasti. Teidän täytyy tietää mistä te puhutte.

¹¹⁰ Mutta muistakaa, että se Jumala, joka oli Elian kanssa Kamelin vuorella, Hän on yhä Jumala tänäänkin aivan samalla tavalla. Ja minä olen nähnyt Hänen tekevän sen kirjaimellisesti satojen tuhansien ihmisten edessä; näettekö, olen nähnyt noitatohtoreita kymmenittäin seisomassa siellä ja antavan teille haasteen, ja tarkannut mitä Pyhä Henki tekee. Näettekö? Te olette lukeneet kirjoja ja te tiedätte; ja on allekirjoitettuja lausuntoja siitä, mitä Jumala tekee. Hän on yhä Jumala. Hän on Sanansa velvoittama. Hän ei nyt ole teidän halujenne velvoittama. Hän on oman Sanansa velvoittama. Näettekö? Nyt me näemme täällä nämä pakanat, millä tavalla he tekevät.

¹¹¹ Nyt Jumala lupasi, että Hän tulisi näissä viimeisissä päivissä näyttämään pahalle ja avionrikkoja sukupolvelle, merkin Hänen ylösnousemuksestaan, että Hän ei ole kuollut. Hän on elossa. Hän pitää jokaisen Sanan, Hän elää sen suoraan teidän kauttanne. “Pieni hetki ja maailma ei enää tule näkemään Minua”, sanoi Jeesus, “kuitenkin te olette näkevä Manut”, näettekö, puhuen uskovaiselle, “sillä Minä”, Minä on persoona pronomini, “Minä tulen olemaan teidän kanssanne, ja teissä, maailman loppuun, täydellistytymiseen asti.” Ja Johannes 14:12: “Joka uskoo Minuun, on myös tekevä niitä tekoja, joita Minä teen.” Samoja tekoja! Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja ikuisesti”, Hebr.13:8.

¹¹² Nyt seurakunta on tullut monien seurakunta ajanjaksojen lävitse, ensimmäisen Efeson Seurakunta ajanjakson jälkeen Raamatussa. Ja, jos Herra tahtoo, haluan ennen täältä lähtöäni saarnata eräästä pienestä aiheesta, nimeltä *Lähtölaskenta*, nähdäksemme kuinka olemme tulleet eteenpäin ja kuinka olemme edistyneet. Nyt Efeson Seurakunta Ajanjakso ja nuo seurakunta ajat, ja sitten se meni tuhannen vuoden pimeyteen, Pimeään Ajanjaksoon. Ja sitten Luther tuli ulos vanhurskauttamisen kanssa, ollen ensimmäinen uskonpuhdistaja; tässä tuli Wesley, pyhittämisen kanssa; tässä tulivat helluntailaiset, Pyhän Hengen kasteen kanssa. Seurakunnan jatkuvasti tullessa vähemmistöksi, mutta suuremmaksi voimassa. “Kun vihollinen tulee niin kuin tulva, tulee Jumalan Henki kohottamaan vastuksen sitä vastaan.”

¹¹³ Ja nyt me olemme jättäneet helluntaiajanjakson. Me olemme, nyt tulossa kuin pyramidissa... eikä se nyt ole mitään pyramidi-oppia, vaan tarkoitan aivan kuin pyramidin tavalla. Jotta Huippukivi tullessaan

sopisi siihen, sen täytyy olla hiottu sopivaksi. Täytyy olla palvelustehtävä Seurakunnassa, todellisessa elävän Jumalan Seurakunnassa, johon, kun Pääkivi tulee, Kristus, tai Kristuksen palvelustehtävä, Kristus on sopiva sen kanssa yhteen täydellisesti. Sitten se tuo takaisin Lunastetut, viedäkseen koko Jumalan huoneen kirkkauteen; metodistit, baptistit, presbyteerit, kautta suurten uskonpuhdistuksen ajanjaksojen, jotka tulivat ulos ja antoivat elämänsä vainoissa ja asioissa Jumalan Valtakunnan puolesta. Mutta tuo Kivi on tulossa. Kyllä vaan. Se on Varmasti tuleva. Jumala tulee lähettämään Sen. Se tulee sovittamaan koko rakennuksen yhteen sen päälle. Näettekö? Nyt rae näemme nämä merkit, kun me nyt näemme Kristukselta tulleen palvelustehtävän alkavan kaveta ylöspäin, aina täydelliseen Kristuksen palvelustehtävään asti, Pyhän Hengen täyteydessä.

¹¹⁴ Lutherin alla se oli sama Pyhä Henki, vanhurskauttaminen; sitten pyhittäminen Wesley'n alla; nuo sanomat; sitten Pyhän Hengen kaste, muodostaen nuo kolme. Kolme, ei kolme armon porrasta, vaan kolme asemaa, joiksi voisni niitä kutsua.

¹¹⁵ Huomatkaa tällä tavalla. Kun lapsi syntyy, on kolme asiaa, jotka ovat osana sen syntymisestä. Ensimmäinen asia luonnollisessa syntymässä... Te aikuiset kuunnelkaa nyt tarkasti; nuoret lapset eivät tule käsittämään sitä. Mutta ensimmäinen asia normaalissa syntymässä on vesi, sitten veri, sitten elämä. Ymmärrätekö?

¹¹⁶ Nyt nuo samat asiat muodostavat uuden syntymän; vesi, Veri, Henki. Ne elementit, jotka tulivat Hänen ruumiistansa, ovat ne mitkä muodostavat Hänen Ruumiinsa. Näettekö? Se tuli Hänen ruumiistansa, se on materiaali, joka tarvitaan muodostamaan Hänen Morsiamensa. Koska, Adamin morsian oli otettu hänen ruumiistaan. Kristuksen Morsian on otettu Hänen ruumiistansa. Ja, kun Kristus kuoli, siellä oli kolme elementtiä, jotka tulivat Hänen ruumiistansa; vesi, Veri, Henki; vanhurskauttaminen uskon kautta, vesi; pyhittäminen Veren kautta; Pyhän Hengen kaste.

¹¹⁷ Nyt tämän viimeisen suuren askelman täytyy tulla täydellisyyteen, että Pyhän Hengen täytyy elää Seurakunnassa niin täydellisesti, että se saa Pään ja Ruumiin yhdistymään yhteen. Näettekö? Ymmärrätekö? Se on Ruumis. Hän on Pää Ruumiissa. Ja me näemme Hänen luvanneen, että se tultaisiin tekemään näissä viimeisissä päivissä. Me näemme sen.

että Hän elää, silloin ei ole mitään, mikä voisi pysäyttää teitä, kun tuolle ennen maailman perustamista ennaltamäärätylle siemenelle tulee nälkä. Kun Valo osuu siihen, se tulee Elämään nopeasti.

¹⁷⁴ Tämä pikku nainen oli tuon tyyppinen siemen, vaikka olikin ulkomaalainen ja pakana.

¹⁷⁵ Muistakaa nyt, hänen luultavasti on täytynyt matkustaa öisin, kun siellä erämaassa oli niin kuumaa. Ja hän oli matkustellut öisin, ja ehkä lukenut kirjakääröjä. "Katsokaamme nyt, mitä profeetta sanoi täällä Jumalan olleen. 'Minä tulen paljastamaan sydämen salaisuudet. Ja jos keskuudessanne on joku hengellinen tai profeetta, Minä Herra tulen tekemään itseni tunnetuksi hänelle ja puhumaan hänelle näyissä. Ja kun se, mitä hän sanoo, tapahtuu, kuulkaa häntä.' Tulen ottamaan siitä selvää, kun pääsen sinne. Se on mitä Jumala on. Tulen näkemään onko asia niin."

¹⁷⁶ Huomatkaa nyt, jonkin ajan kuluttua hän saapui sinne meneillään olevaan herätyskokoukseen. Se oli herätys, ja nyt hän lopultakin saapui sinne. Eikä hän tullut vain sanoen: "Minä menen nyt sisälle ja istuudun muutamaksi minuutiksi. Ja jos kuulen hänen sanovan yhdenkin sanan, josta uskontunnustukseni ei ole samaa mieltä hänen kanssaan, niin nousen ylös ja painun ulos!" Ei, hän tulee olemaan Tuomiolla ja tulee tuomitsemaan sen kaltaiset, näettekö. Hän tuli viipyäkseen kunnes olisi täysin vakuuttunut.

¹⁷⁷ Jos me vain voisimme tehdä sen, olla vain kunnioittavia ja istua hiljaa, ja sanoa: "Tämä on jotakin, joka näyttää siltä kuin se voisi olla oikein. Minä en tiedä. Minä en tule arvostelemaan sitä. Tulen vain istumaan hiljaa ja tarkkaamaan. Ja sitten tulen vertaamaan sitä Kirjoitukseen ja näen onko se oikein." Te olette sen velkaa itsellenne.

¹⁷⁸ No niin, hän tuli maailman ääristä. Hän ehkä meni sinne temppelin esipihalle ja pystytti telttansa tai mitä se olikin. Ja ehkä... Nyt tulen esittämään tämän näytelmän muodossa näille nuoremmille täällä.

¹⁷⁹ Ehkä tuona aamuna, kun kirkon ovet avattiin, pasuuna soi, papit puhalsivat pasuunoihin ja soitettiin musiikkia, ja niin edelleen. Ja kaikki lapset alkoivat kokoontua sisälle ja ehkä tämä kuningatar sai istuinpaikan jostakin sieltä aivan takaosasta. Tavallisesti se tapahtuu sillä tavalla. Ja hän oli siellä aivan takana. Ja sitten hän näki pastori Salomonin tulevan sisälle. He esittelivät hänet ja hän puhui ihmisille ja luki Kirjoituksia, ja he rukoilivat. Ja sitten tuli esiin ensimmäinen

oletetaan olevan seurakunnassa, mutta se johtuu pastoreista. Huomatkaa nyt.

¹⁶⁸ Sitten hän sanoo: “Minä otan lahjat mukaani. Ja, jos se ei ole totuus, minä tuon lahjat tekaisin mukanani.” Se on hyvä ajatus. Nyt tuo pikku nainen on valmis lähtemään. Hän ottaa mukaansa muutamia eunukkeja, kaiken tämän rahan ja palvelijattansa.

¹⁶⁹ Ajatelkaa nyt tuota välimatkaa, joka hänen täytyi matkustaa, saadakseen tietää oliko se oikein tai ei. Näettekö? Mitatkaa se kartaltanne, Palestiinasta alas Sabaan. Se on tarkalleen yhdeksänkymmentä päivää, kolme kuukautta kamelin selässä. Hänellä oli vaikeuksia. Hän ei voinut tulla ilmastoidussa Cadillacissa, niin kuin me teemme. Hänen täytyi tulla koko matka, tuon aikaisen maailman sivilisaation ääristä, kuullakseen Salomonin viisautta.

¹⁷⁰ Ja ihmiset elävät kadun toisella puolella, eivätkä halua tulla kuulemaan jotakin, mikä on suurempaa. Ei ihme, että Jeesus sanoi: “Hän tulee nousemaan viimeisissä päivissä ja tuomitsee tämän sukupolven”!

¹⁷¹ Hänellä oli hankaluuksia matkalla. Muistakaa, Ismaelin lapset, nuo nopeat ratsastajat siellä, he olivat erämaarosvoja. Kuinka helppoa se olisikaan ollut tuollaisen suuren ismaelilaisjoukon hyökätä tuon pienen kuningattaren seurueen kimppuun, tappaa nuo puolisen tusinaa eunukkaa ja ottaa heidän aarteensa.

¹⁷² Mutta tavalla tai toisella, kun sydän alkaa isota Jumalan perään, eivät vaikeudet näytä miltään. Te olette panneet ajatuksenne siihen, eikä ole väliä, miksi kuka tahansa teitä kutsuu. He voivat kutsua teitä miksi tahtovat, he voivat sanoa mitä tahtovat, he voivat yrittää panna jokaisen kompastuskiven teidän tiellenne; mutta jos te janoatte Jumalaa, te tulette löytämään Sen jostakin. Siinä kaikki, näettehän. Mikään ei tule pysäyttämään teitä. Aviomies ei tule pysäyttämään teitä. Vaimo ei tule pysäyttämään teitä. Seurakunta ei tule pysäyttämään teitä. Pastori ei tule pysäyttämään teitä. Ei ole olemassa mitään, mikä voisi pitää pyhän poissa hänen Jumalastaan, jos hän todella haluaa nähdä Sen. Ei.

Tuo kuningatar ei koskaan edes ajatellut sitä.

¹⁷³ Ette myöskään te ajattele mitä tämä sanoo, mitä äiti tulee sanomaan ja mitä isä tulee sanomaan, tai mitä aviomies tulee sanomaan. Kun te tulette näkemään, että Jeesus Kristus on todellisuutta ja, kun te kuulette,

¹¹⁸ Nyt Joona, monet ihmiset, kuten olen sanonut, sanovat Joonasta: “No niin, tuo mies oli epäuskoinen.” Ei, hän ei ollut.

¹¹⁹ Hänen piti mennä Niinivehen, se on totta, koska se oli suuri kaupunki täynnä syntiä. Ja ehkä siellä oli puoli miljoonaa ihmistä, jotka olivat hyvin, hyvin pahoja. Se oli suuri kauppakaupunki. Olen ymmärtänyt, että heidän pääasiallinen ammattinsa oli kalastus. Ja hänet oli lähetetty sinne, mutta hän meni väärään laivaan, mennäkseen Tar-siiseen.

¹²⁰ Nyt monet ihmiset yrittävät sanoa, että hän ei halunnut tehdä sitä. Minä uskon, että se oli kaikki Jumalan suunnittelemaa. Luin erään pienen kertomuksen, joka ehkä olisi hyvä kertoa tässä, jotenkin puhdistaksemme Joonan syyllisyydestä, ja saadakseni sanotuksi mitä haluan sanoa.

¹²¹ Nyt Joona, kun hän valitsi väärän laivan, niin ensinnäkin he olivat menossa väärään suuntaan, ja he joutuivat vaikeuksiin. Tuulet alkoivat puhaltaa ja aallot vyöryä, ja jokainen ajatteli laivan uppoavan. Niinpä Joonan ollessa sikeässä unessa, he sanoivat: “Herää, oi nukkuja, ja huuda avuksi Jumalaasi!”

¹²² Ja Joona tunnusti olevansa väärässä. Hän sanoi: “Sitokaa nyt jalkani ja käteni ja heittäkää minut laidan ylitse, ja myrsky tulee lakkaamaan.”

Ja he tekivät sen.

Ja Jumalalla oli valmistettuna suuri kala.

¹²³ Nyt, eräs tiedemies äskettäin, Louisvillessä, Kentuckyssa; joka on joen toisella puolella vastapäätä Jeffersonvilleä, jossa minulla oli tapana asua. Heillä oli siellä valaan runko junavaunun lavalla, ja tämä tiedemies luennoi ja kertoi kuinka monta hammasta sillä oli ja, oh, en tiedä mitä. Sitten hän lopulta sanoi: “Tehän tiedätte tuon kertomuksen Raamatussa, joka ei ole totta”, hän sanoi: “Raamattu...”

¹²⁴ Se oli hieman liikaa minulle, joten siirryin lähemmäksi. Minä ajattelin: “Katsonpa mitä hän tulee sanomaan.”

¹²⁵ Hän sanoi: “Tuo Raamatun kertomus siitä, että valas olisi niellyt Joonan”, hän sanoi, “haluan teidän ihmisten katsovan tätä. Kuinka voisi joku mies mennä sen kurkun lävitse, kun ei edes pesäpallo mahtuisi siitä?” Sitten hän sanoi: “Tuo kertomus on väärin.”

¹²⁶ Minä en voinut seistä ja antaa tuon jumalankieltäjän sanoa sen kaltaisia asioita. Minä sanoin: “Suokaa anteeksi, hyvä herra. Oletteko koskaan lukeneet Raamattua? Hän sanoi: “Tietenkin.”

¹²⁷ “Hyvä on”, minä sanoin, “miten sinä sitten sanot jotakin sellaista? Jumala ei koskaan sanonut, että se oli valas. Jumala sanoi, että se oli ‘kala’.” Hän sanoi: “Mutta, se olisi valas.”

¹²⁸ Minä sanoin: “Vaikka se olisikin ollut valas, oli se erikoisesti valmistettu, sillä Jumala valmisti kalan häntä varten.” Tämä kala oli erikoinen. Hän voisi valmistaa kalan, johon koko rautatievaunu voisi ajaa sisälle. Hän on Jumala, näettekö, niinpä tuo kertomus on totta. Me vain emme halua uskoa sitä, noita asioita, tai Raamatun kertomuksia. Jumala valmisti tämän kalan Joonaa varten. Se oli erikoiskala, ja nielaissi Joonan.

¹²⁹ Ja nyt hän oli siellä valaan vatsassa. Ja hänen kätensä olivat sidotut hänen selkensä taakse ja hänen jalkansa olivat sidotut. Te voitte nyt kuvitella, missä tilassa tuo mies oli. Ja joka tapauksessa, mikä tahansa kala kulkee vedessä ympäri, kunnes löytää ruokaa, ja sitten se menee alas meren pohjalle.

¹³⁰ Ruokkikaa pieniä kultakalojanne ja tarkatkaa niitä. Kun sen vatsa on täynnä, se menee pohjalle ja levittää evänsä, ja siellä se lepää, koska se on löytänyt ruokaa.

¹³¹ Sitten, kun tämä kala oli löytänyt tuon profeetan ja nielaissut hänet, sen on täytynyt mennä alas meren pohjalle. No niin, en tiedä tekikö se sitä, mutta sanon, että se on voinut tehdä sen. Ja täällä on nyt tämä mies.

¹³² No niin, se on paha asia, mutta me aina yritämme ajatella, tai Saatana yrittää osoittaa meille meidän oireitamme. “Katsohan nyt, sinä et ole yhtään parempi kuin mitä olit eilen. Ja sinähän näet, ettet ole parempi.” Älkää katsoko oireisiin.

¹³³ Jos jollakin oli oireita, niin se oli Joonas. Näettekö? Kaikkialla minne hän katsoi, oli vatsaa. Mutta tiedättekö mitä hän sanoi: “Ne ovat valehtelevia turhuuksia.” Hän ei sanonut: “Nyt minä tulen katsomaan tähän.” Hän sanoi: “Vielä kerran minä katson Sinun pyhää temppeliäsi kohden.”

¹³⁴ Sillä hän tiesi, että Salomo vihkiessään temppelin rukoili, sanoen: “Jos Sinun kansasi on vaikeuksissa missä tahansa, ja katsovat tähän pyhään paikkaan päin ja rukoilevat, silloin kuule Taivaasta.” Hänellä oli

mikä se onkin, sanoo, hän tulisi menemään joka tapauksessa, päättäneenä, koska hän haluaa nähdä jotakin todellista.

¹⁶⁰ Sitten tuo pappi on voinut sanoa hänelle: “Katsohan nyt, tyttäreni, sinä olet kuningatar, eikä sinun pidä seurustella tuon kaltaisten ihmisten kanssa.”

“Siitä huolimatta, minä olen inhimillinen olento, jonka myös täytyy kuolla.”

¹⁶¹ “Mutta, jos jotakin sellaista olisi, olisi se täällä meidän kirkossamme.” Tietenkään, tuo henki ei myöskään ole kuollut, näettehän. “Sen täytyy tulla meidän kauttamme, tai se ei ole oikein.”

¹⁶² Tuo kuningatar on saattanut sanoa: “Minä olen ollut täällä siitä asti, kun minut pienenä tyttönä siunattiin. Olen nähnyt kaikki nämä epäjumalat ja kuvapatsaat ja niin edelleen, ja sinä olet puhunut siitä, että ne olisivat jumalia. Minun isoäitini kuului tänne, ja minun iso-isoäitini, sekä iso-iso-isoäitini. Eikä yksikään niistä ole näyttänyt mitään elonmerkkiä. Kun he taas sanovat, että Se on ‘Elämä’.”

¹⁶³ Täällä New Yorkissa ja ympäri maailman tulisi olla enemmän ihmisiä, joilla on sen kaltainen ajatus kuin tuolla kuningattarella oli.

¹⁶⁴ “Minä haluan nähdä sen itse. Minä en näe noiden epäjumalien elävän. Olen kuollut sinun lukevan kaiken kaltaisia kirjoja, rukouskirjoja ja niin edelleen, mutta mitä se on saanut aikaan? En ole koskaan nähnyt mitään elonmerkkiä. Se on kaikki kuollutta teologiaa tai jotakin sellaista. Minun sydämeni kaipaa nähdä. Missä on Jumala? Missä Hän on?”

¹⁶⁵ Oi, voikoon maailma isota sitä! Missä Hän on? Jos Hän on koskaan ollut Jumala, täytyy Hänen yhä olla Jumala. Jos Hän ei ole, Hän on kuollut. Näettekö? “Hän on sama”, Raamattu sanoo, “eilen, tänään ja ikuisesti.”

¹⁶⁶ Pankaa nyt merkille, hänen sydämensä tuli nyt nälkäiseksi, joten hänellä oli hyvä idea. Hän sanoi: “Minä tulen ottamaan melkoisen määrän rahaa, ja hieman suitsuketta ja mirhaa ja muuta sellaista. Ja, jos tuo asia on oikein, niin minä tulen kannattamaan sitä. Jos se ei ole oikein, minä tulen jättämään sen omiin oloihinsa.”

¹⁶⁷ Hän voisi todella opettaa helluntailaisia! Te kannatatte jotakin, mikä kutsuu teitä pyhiksi kieriskelijöiksi ja kaikeksi muuksi, näettehän, ja kuitenkin te kannatatte sitä. Voi hyvänen aika! Ja viisauden lahjan

¹⁵⁴ Ja kuullessaan siitä, hän alkoi tulla nälkäiseksi. Ja kuultuaan kaiken tämän, hän päätti, että ennen kuin hän sanoisi siitä mitään, hän haluaisi mennä itse katsomaan sitä, ennen kuin lausuisi mielipidettään. Oi, eikö se olisikin hienoa, jos me kaikki tekisimme niin? Näettekö? Vaikka epäilemättä hän hankki monia kirjakkääröjä, Raamatun, profeetoista ja siitä mitä he olivat profetoineet, saadakseen nähdä minkälainen luonne heidän Jehova Jumalallaan oli.

¹⁵⁵ Nyt tällä pikku kuningattarella oli monia asioita vastassaan, ennen kuin hän voi lähteä sinne. Ensimmäiseksi, ollen pakana, hänen täytyi mennä pappinsa luo pyytämään lupaa, koska hän oli kuningatar ja seurakunnan jäsen. Niinpä voin kuvitella hänen menevän papin luo ja sanovan: "Isä, voinko minä mennä Israeliin saadakseni vähän viisautta tältä suurelta mieheltä, Salomonilta, jolle heidän Jumalansa on suonut viisauden?"

¹⁵⁶ Voin kuulla hänen vastaavan: "Lapseni, minä en olisi osannut ajatella sellaista sinusta. Meidän kirkkokuntamme ei ole yhteistyössä tuon herätyksen kanssa." Tehän tiedätte kuinka se olisi tänään. Minä tietenkin yritän saada sen näyttämään hyvin naurettavalta. Mutta se olisi nyt sama henki tänään, joka sanoisi sen. Näettekö, tuo sama henki toisi sen esiin sillä tavalla. "Sinun ei tule tehdä sitä, ymmärräthän. Koska loppujen lopuksi, nuo ihmiset ovat... He ovat fanaatikkoja. He uskovat kaiken kaltaisiin merkkeihin, ja asioihin. Mutta katsohan, jokainen tietää, että he ovat vain joukko fanaatikkoja. Kuten nyt meren kuivuminen ja kaikki tämän kaltaiset asiat, joita heillä on ollut, mikään siitä ei ole totta. Katsohan, se on vain tarina, jota on kerrottu, tai laulu jota on laulettu, tai jotakin sellaista. Ei siinä ole mitään."

¹⁵⁷ Mutta tiedätekö, kun todellinen usko iskee sydämeen, he alkavat isota. He tahtovat nähdä.

¹⁵⁸ Ei ole yhtään henkilöä elossa, joka ei haluaisi katsoa ajan esiripun taakse. "Mistä minä olen tullut? Kuka minä olen? Ja minne minä menen?" Kaikista hienoista lukemistani kirjoista, kaikista mestarillisista valinnoista, joita on tehty, on ainoastaan yksi Kirja, joka paljastaa teille kuka te olette, mistä te tulette ja minne te menette. Siinä se on. Ja Se myös antaa meidän katsoa esiripun ohitse ja nähdä sen.

¹⁵⁹ Nyt, kun tämä kuningatar oli kuullut tämän, hän sanoi: "Minä tulen menemään joka tapauksessa." Niinpä ei ole väliä, mitä joku piispa tai

luottamus Salomon rukoukseen, maallisen miehen rukoukseen, miehen kuten te ja minä olemme, ja josta jonkin ajan kuluttua tuli luopio, naisten vetäessä hänet pois Jumalasta. Mutta Jumala kuuli hänen rukouksensa, ja Joonalla saattoi olla usko noissakin olosuhteissa.

¹³⁵ Ja kuinka paljon enemmän uskoa meillä tulisi olla, kun meidän ei tarvitse katsoa jonkun miehen rakentamaan temppeliin; vaan itse Taivaaseen, missä Jumalan Poika istuu Hänen Majesteettinsa oikealla kädellä, oman Verensä kanssa, aina eläen ja suorittaen esirukousta!

¹³⁶ Eikä kenelläkään meistä ole tuon kaltaisia oireita. Me näemme ihmisten parantuvan Jumalan läsnäolossa, koko ajan. Meidän ei tule koskaan katsoa oireisiin; ne ovat valheellisia turhuuksia. Katsokaa Jumalaan, Hän on se, joka antoi lupauksen.

¹³⁷ Nyt me näemme, että mitä sitten tapahtuikin, minä en tiedä, mutta Jumalalla oli siellä happea tuolle profeetalle. Raamatun mukaan hän eli siellä kolme päivää ja yötä. Ja minä en tiedä kuinka kaukana Tarsis oli, kuinka kaukana se oli Niinivestä, kuinka kaukana merellä he olivat; mutta Joon pysyi elossa, Kirjoituksen mukaan, kolme päivää ja yötä. Jumala kutsui hänet.

Te sanotte: "Oh, se on mahdotonta."

¹³⁸ Miten on sen kanssa, kun Hän kutsui Lasarusta, sen jälkeen, kun hän oli ollut kuolleena neljä päivää? Näettekö? Ja Hän tulee kutsumaan meitä jonakin päivänä, vaikka olisimme olleet kuolleita kymmenentuhatta vuotta. Siinä ei ole eroa, näettehän, se on oleva samoin. Katsokaahan, Hän on Jumala.

¹³⁹ Nyt me näemme hänen olevan tässä tulossa Niinivehen. Valas oli tuomassa häntä veden läpi kuin taksiauto. Taksiajelu meren pohjalta suoraan ylös Niinivehen, ja sen on täytynyt olla noin keskipäivän hetkellä.

¹⁴⁰ No niin, nuo ihmiset olivat kalastajia. Ja he olivat ulkona vetämässä verkkojaan ja niin edespäin, nuo kaupalliset kalastajat. Ja he olivat pakanoita. He palvoivat epäjumalia, ja yksi heidän jumalistaan...

¹⁴¹ Kuten intiaaneilla täällä Amerikassa oli tapana, harmaakarhu oli jumala, Ovegus, jota pakana intiaanit palvoivat, ennen kuin heidät oli tuotu kristillisyyteen. Heillä oli jumala, voiman jumala.

¹⁴² Ja Niinivessä, minulle on kerrottu, että valas oli meren jumala, koska se on meren mestari. Se voi niellä mitä tahansa. Ja noin

keskipäivällä, tässä tuli heidän jumalansa mereltä, avasi suunsa, ja sieltä käveli profeetta ulos rannalle. Ei ihme, että he uskoivat, näettehän. Tietenkin he uskoivat, koska profeetta, joka antoi sanoman tuli ulos heidän jumalansa suusta: “Tehkää parannus, tai tämä kaupunki on tuhoutuva.” Näettekö?

¹⁴³ Niinpä hän ei ollut Jumalan tahdon ulkopuolella. Hän teki aivan tarkalleen, niin kuin “Jumala saa kaiken työskentelemään yhdessä niiden parhaaksi, jotka rikastavat Jumalaa, kyllä, “ja ovat kutsutut Hänen tarkoituksensa mukaan.” Jeesus viittasi häneen.

¹⁴⁴ Sitten vielä yksi, ennen kuin lopetamme rukousjonoa varten. Hän viittasi myös Salomoon.

¹⁴⁵ Nyt, kun Jumala lähettää lahjan maan päälle, ja ihmiset kunnioittavat sitä, se on aina kultainen ajanjakso noille ihmisille. Ja, kun he hylkäävät sen, merkitsee se aina kaaosta noille ihmisille. Hän tekee sen jokaisessa ajanjaksossa. Katsokaa vain sitä. Katsokaa miten se oli, kun he hylkäsivät Jeesuksen, ja kun he hylkäsivät profeetat jne.

¹⁴⁶ Mutta Salomonin aikana, he uskoivat, kaikki heistä. Salomonilla oli erottamisen lahja. Jumala antoi sen Salomonille. Ja ihmiset uskoivat sen, kaikki yksimielisesti. Se oli melkeinpä tuhatvuotisvaltakunta heprealaisille tuohon aikaan. Salomonin aika oli kultainen ajanjakso. Ei ollut sotia eikä mitään; Hän antoi sille menestyksen. He rakensivat temppelin ja tekivät kaikki nämä suuret asiat Salomonin aikana, koska hän oli esikuva Daavidin Pojasta, näettehän, lihallinen Daavidin poika. Me näemme nyt, että tänä aikana he rakensivat temppelin ja kaikkea muuta ja jokainen kunnioitti tuota Jumalan heille antamaa lahjaa, ja jopa tekivät hänet kuninkaakseen. Ja maine siitä levisi kaikkialle.

¹⁴⁷ Minä sanon teille, amerikkalaiset, jos me vain voisimme kunnioittaa lahjaa, jonka Jumala on lähettänyt meille, Pyhää Henkeä, ei meidän tarvitsisi olla huolissamme Venäjän astronauteista ja atomipommeista ja muista asioista. Se on meidän turvallisuutemme, se on Kristus. Näettekö? Hän on meidän turvamme.

¹⁴⁸ Mutta vaikeus on siinä, että Hän lähettää lahjan ja me nauramme sille halveksien, aivan niin kuin he tekivät. Se on syy, miksi me olemme menossa tuomiolle. Meidän täytyy, tuomion täytyy iskeä. Jumala ei yksinkertaisesti katso henkilöön. Jos Jumala antaisi tämän maailman, tämän New Yorkin, tämän Amerikan, tämän maailman, rankaisematta selvitä siitä, mitä se on tehnyt nyt, tuomatta tuomiota sen ylle, olisi

Hänellä velvollisuus oikeamielisenä Jumalana nostaa ylös Sodoma ja Gomorra, ja pyytää niiltä anteeksi, että poltti ne, sillä Hän poltti ne saman asian tähden, mitä me olemme tekemässä juuri nyt. Näettekö? Niinpä Hän lupasi, että se tulisi olemaan tällä tavalla.

¹⁴⁹ Nyt me näemme, että Salomonin päivissä, voitteko te kuvitella sitä, jokainen puhui Jumalasta: “Oi, Salomonilla on suuri erottamisen voima!” Se oli lahja, joka voi erottaa, ja jokainen kerskui siitä. Siellä ei ollut mitään sekaannusta, ei sanottu: “Ah. ei, ei!” Kaikki he uskoivat sen. Ja maine siitä levisi jokaiseen kansakuntaan. Ja kansat alkoivat pelätä Israelia, mutta ei siksi, että heillä olisi ollut parempi armeija, vaan koska Jumala oli heidän keskuudessaan. Se on mikä tuo pelon, Jumala. Jumala oli heidän keskuudessaan.

¹⁵⁰ Oi, kuinka sen tulisikaan olla kansaamme, kun tunnustamme olevamme kristillinen kansakunta! On paha asia, että kirkkokunnat ja muut asiat ovat vääntäneet meidät sen kaltaiseen tilaan, että me tänään olemme kokonaan poissa tolaltamme, ja kukaan tuskin tietää mitä uskoa.

¹⁵¹ Ja tarkatkaa, sitten Salomonin maine levisi aina Sabaan asti. Kuningatar kuuli siitä. Hän oli pakana. Eikä heillä siihen aikaan ollut televisiota ja sanomalehdistöä, niin kuin meillä on tänään. Ainoa tapa heillä oli lähettää suullisia sanomia. Ja joka kerta, kun karavaani tuli, meni tämä pieni kuningatar epäilemättä heidän luokseen ja kysyi: “Kuljittako te Palestiinan kautta tullessanne?”

“Kyllä.”

“Onko se niin kuin he sanovat?”

¹⁵² “Oh, sinun tulisi nähdä se! Ei ole mitään sen kaltaista! Noilla ihmisillä on siellä herätys. Se on maanlaajuinen asia. Oi, heillä on ihmeellinen herätys. Ja heidän Jumalansa on voidellut heidän kuninkaansa, niin että hänellä on erottamisen lahja. Etkä sinä ole koskaan nähnyt mitään sen kaltaista. Mikään ei voi ylittää tuota viisautta. Hän voi kertoa sinulle mitä tahansa. Se on ylittää ihmisen viisauden. Se on erottaminen Jumalalta.” Ja he kaikki, he kuulivat siitä.

¹⁵³ Tiedättehän: “Usko tulee kuulemisesta, Jumalan Sanan kuulemisen kautta.” Ei kuulemalla, että me olemme metodisteja, baptisteja, tai helluntailaisia; vaan kuulemalla Jumalan Sanan, näettehän. “Usko tulee kuulemisen kautta.”